

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen **vasárnap** és **csütörtökön** reggel.
Előzetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
mérésékelt árjegyzék szerint számít fel.

A feltámadás napján.

Harangok messzehangzó érc-szava gyűjti be ma ünnepre a templomok boltívei alá a keresztény világot: a feltámadás ünnepnapja van. Külső érzékitése a siron túl való élet, a halhatatlanságra való feltámadás szent tanának, mely kifejezésre jut az Ur Jézus harmadnapra halottaiból történt feltámadásában, aki eljőve e földre, hogy vérével váltsa meg az emberiséget, kinhalálával pecsételje meg az egy igaz isten minden salaktól megtisztított szent hitét.

A feltámadás ünnepnapja van. Hirdeti ezt nem csupán harangzúgás, nem csupán ájtatos hívők se-regének templomba zárandoklása, de körülöttünk a nagy mindenség, az anyatermészet is, mely ujhodó erővel rázván le magáról az elmúlt tél halálosan fagyos bilincseit, hogy magára öltse himes tavaszi palástját: erőtől duzzadva tesz tanubizonyságot a mellett, hogy élet fakad a halálból és az örök körforgásban egy fűszál, egy atom sevész el nyomatlan; feltámad-elpusztulván, új, változás formában, de mindenkor, örökkön-örökké mint része a nagy mindenségnek.

Nem csupán hívő lelünk az,

mely rajongással hisz a feltámadásban és veti reménye horgonyát abba, hogy túl a siron is van élet. A boncoló, örök kutatásban soha meg nem pihenő emberi ész is kénytelen meghódogolni a tannak, hogy a halálból élet fakad, — ha mindjárt a tudás más rendszerbe is szúri le a maga tételit az anyagcserében és más magyarázatát adja a természeti erők örök körforgásának.

A feltámadás ünnepnapja van! Uj életre kelt tavasz nyiltára fű, fa, virág. Levélbe pattan a rügy dermesztő téli álmából, zöld palástot ölt magára rét és mező, pompázzván a remény színében, visszhangos lesz a berek madárdaltól, rigófütytől, az erdőknek hónapokon át tartott temetői csendjét új élet nesze veri fel és új reménység szállja meg szívnünket — ha már-már elcsüggedtünk az élet sokszor nehéz harcában — az ifjú tavasz napsugaras, kedvre derítő verőfényétől.

Szép, biztató, bátorító, hitünkben megerősítő ünnepe a feltámadásnak, légy hát üdvözölve!

Légy üdvözölve ma, édes magyar hazánk ezer éves fentállásának fordulópontján! Légy üdvözölve te szent ünnep, megvigasztalója beteg testeknek, lelkeknek, fölemelője elcsüggedt kedélyeknek, megerősítője a bátorta-

lanul ingadozóknak — hogy megtanítassz bennünket az istenember szent példáján okulva hinni, szeretni, remélni!

Mert szükségünk van az érzések eszentháromságában találni meg vigasztalásunkat, ma többszörösen szükségünk, — mikor a lelki fekélyek minden nemei marcangolják a társadalom testét izekre és mindenféle erkölcsi nyavalyák metelyezik meg az emberiséget. Mikor nagy nemzeti ünnepre készülvén — veszedelmesen látjuk megkaszorodni envérünkben is az ünneprontók szentségtörő siserahadát és tapasztalni vagyunk kénytelenek, miként plántálódik át a régi átok az új évezerre is a magyarságba: a viszárvonás, az egymásra törés pártosságának kétségbeesítő átka.

A régi erkölcs, mely minden embertársat becsületesnek, tisztességnek tartott mindaddig, míg ennek az ellenkezőjéről kétségbevonhatatlanul meg nem bizonyosodott, erősen kivesszőben van manap. Ember emberre gyanús, sanda szemmel tekintget most és kinos gyönyörrel kutatja — fürkészti, hol találja megsebezhető foltját jellemének, hogy aztán világgá kürtölni siessen: — »ide nézzetek, ez is gazember!«

Mindenki a szenzációt, rejtek bú-

TÁRCA.

A divatról.

Irla: Dr. Kerényi Sománé.

Hölgyeim és Uraim! Mindannyian bü-nösök abban, hogy ez a tárca megszületett. Bűnösségük nélkül nem volna bőjt, bőjt nélkül nem volna illő prédikálnom. Ha pedig önök bűnösök, lakoljanak. Hallgassák meg bűnűkhöz illő bűnbánatal a mit mondani fogok. Igérem, hogy a legtávolabbról se erőlködöm abban, hogy valahogyan unalmasa ne váljak. Ó — kérem! Még csak az kéne! Mulattassam önöket, bűnösöket s ezzel további bűnre csábítsam?

Soha!

Unalmas leszek — olyan unalmas, akár egy bőjti predikáció. És még azzal se kívánom enyhíteni a büntetést, hogy röviden végzek. Nem én! Hosszadalmas akarok lenni, amennyire csak tőlem telik. Csak ha kifogyok a szóból, akkor fogok elnémulni.

S híhetik e önök, hogy asszonylétemre kifogyhatok a szóból? A tudóm az belefáradhat a szóoklásába; de a szó, az nem fogy el soha... soha...

Önök azt akarják tudni, látom, hogy mi-ben vétkesek?

Megmondom. Nem árulok zsákban macskát.

Önök az eredendő bűn szülöttei. — Már ott a paradicsomban vette kezdetét a dolog és azóta divattá lett. Megengedem, hogy Ádám és Eva — nem lévén előttük semmi-nemű francia divatlap, nagyon primitív divat után öltözködtek. De végre is akkor az volt a divat s ma meg más.

Hiszen nincs itt egyébről szó, mint a divatról. Az önök, a mi eredendő bűnűnkéről, — Hölgyeim és Uraim! Tisztában vannak önök a divat fogalmával? — Nem, lehetetlen, hogy tisztában legyenek vele, mert különben nem követnék azt annyi hévvel s oly lelkesedéssel. Tehát ime a definíció.

A divat az emberiség amaz ős vonása, melynél fogva, szóban, — tett és viselkedés majmolni akarja társait. Ez az általános fogalom meghatározás.

Ez két részre osztható. Egy aktív és egy passzív definícióra.

Az aktív definíció ez: A divat élelmes emberek abbéli ötlete, hogy a viseletnek minél lehetetlenebb módjaival beugrasszák a világot.

A passzív definíció ez: A divat a világ-nak az a fáradhatlan törekvése, mindig más-kép öltözködni, mint más valaki. Ezek a de-

finiciók adják meg az irányt az én prédiká-cióm számára.

Miben áll a divat bűne?

Először is abban, a mit már Darwin is szemekire hányt, hogy: majnok vagyunk! Tisztelet a kivételeknek!

Másodszor, hogy valami élelmes francia mamzellnek eszébe jut olyan kalapot gondolni ki, a milyen még eddig soha se volt. Akkor ész nélkül rohanunk a divatárúsnő-höz, hogy legott megszerezzük magunknak a legelső.

Harmadszor, hogy mihelyt annak tudomására jutunk, hogy az emberiség legnagyobb része megszerezte magának azt a kalapot, mi azonnal túludunk rajta; mert nem divatos többé, — általános.

Addig, míg az őrült hajsza tart a kalap megszerzése iránt, addig divatos, amint a cél elérte, sarokba dobjuk a kis limlomot, melyért annyi pénztadtunk, mert megszűnt divatos lenni.

Ez a divat utáni lázas futkorozás kiterjed minden elképzelhető dolgokra.

Hogy például illusztráljam, manapság divat nálunk városatyának lenni, s épen oly őrült hajsza fejtenek ki egy vótum megszerzéséért, mint mi egy divatos fazonért. Csak az a különbség, hogy ha mi megszereztük,

nők leleplezését hajhássza, mintha csak titkos szövetségre lépett volna mind arra, hogy a mai egész nemzedékre rásüsse a bűnbünyedség megrovó Kain-bélyegét, mintha csak kéjelgni akarnának az erkölcsi romlottság fertőjének nap-napra felkavart bűzös miázmában, melyek megfertőztetik mindazt, mit eddig szentnek, sérthetetlennek tartottunk: a szeszrelem és a hitélet magasztos oltárait is, — hogy aki a bűnvadászás e riadozó vad üvöltéseit hallja, szinte azt kell képzelnie, hogy oda jutottunk el, mikor minden ember csak önmagát tartja becsületesnek, mindenki mást pedig hitvány gazembernek.

Sötét árnyat vet az erkölcsi megtévelyedésnek ez az általános kórsága a feltámadás mai szent ünnepére, mely éppen a bűnöktől való teljes megtisztulásban fakadó új életre ébredést szimbólizálja, amikor az ember legközelebb fért istenéhez, leginkább megközelelti a fenséges eszményt és az emberiség egy lesz hitben és szeretetben: egy akolban egy pásztor alatt.

És elszorul a szív minden igaz magyar kebelben, hogy ez az általános visszahanyatlás a középkor sötét gyűlölségének félelmetes homályába ráderíti szürke árnyékát — bár a mai kor szellemében, arra a nagy és fényes nemzeti ünnepre is, mely a feltámadás szent ünnepével szinte egyszerre köszönt be reánk s amelyben ezer éves, bár küzdelemekben és vérben, de dicsőségben is gazdag nemzeti lételünk fentállását készülünk megünnepelni.

Mikor támad népünknek az a megváltója, aki kivezesse a nemzetet az erkölcsi megtévelyedések labirintjából eszményibb, nemesebb, emberiebb érzések világához? Mikor lép fel a világesemények színterére az az új üdvözítő, aki kiűzze a farizeu-

nyugodtan élvezhetjük is, — míg a városatyaság egy felebbezés bizonytalan esélyeinek is ki van téve. Divat a közérdek is, ha önérdeknek szolgál!

A toalett-divat után keressük a bonton divatját, a társalgás legdivatosabb módját.

Hajdan egy erőteljes kézzorítás adta tudtul embertársunknak, hogy baráti jóindulattal viselkedünk iránta; ma derékszőg alakba igazítjuk jobb kezünket s három ujjal megcsipentjük a felénk nyúló kezét, melyet fölfelé billegtetünk olyformán, hogy mindennek inkább beillik, csak kézzorításnak nem.

De hol van ezen fölül az evés divatja? Az a szigorú szabályzat, mely tiuzetesen kijelöli minden szájunkba jutó falatnak az ő kimért útját, melyen át szájadlásunkig kell jutnia, közömbben nem tudunk divatosaneenni.

A divatos társalgás se valami könnyű feladat. Megtalálni a társadalom legközelebbi gondolatát, mely azonban a lehető leghétközpontpibb.

— Volt ön a halestélyen?

— Nem.

— Hogyan? Ön nem volt ott? Hiszen az egész világ ott volt!

sokat, a kufárokat a nemzet szent csarnokaiból, hol szemforgató szenteskedéssel kínálják hazug áruikat? Hiszen — úgy tartják — a kor szüli a nagyokat és ki tagadhatná, hogy e kornak már nagy szüksége volna oly hősök, nagyok születésére, melyekkel a magyarság mindenkor méltán büszkélkedhetett válságos napjaiban.

A sötét árnyékon keresztül, mely az egymás ellen való agyarkodásban borul rá édes hazánkra, de sőt az egész emberiségre, átdereng a feltámadás ünnepének magasztos fényre, dicskoszorúja a keresztfán kinhalált szenvedett istenembernek, aki jérével váltotta meg a bűntől az emberiséget.

Légy üdvözölve hát, feltámadás szent ünnepe, félelemelője a csüggedettnek, megvigasztalója beteg szívnek-léleknek, főlelemelője csüggedt kedélyeknek! Légy üdvözölve és erősíts meg mindnyájunkat a hitben, reményben és szeretetben!

Szocialisták a pusztaszeri ünnepen.

A szegedi kerületi csendőrpáncsnokság a hmvásárhelyi felbujtott szocialista munkásoknak egy újabb ép oly vakmerő, mint hazafiatal tervéről vett hírt.

Ez a megdöbbenő hír arról szól, hogy az elégtelen felbujtott munkástömegek felvonulnak annak idején a millenáris pusztaszeri emlékünnp színhelyére és azt lázongással megcsúfolják.

Még a gondolata is hallatlan ennek a rút dolognak, mely ha igaz, csúfságai azok, akik gigondolták — a magyarságnak. A hír azonban — fájdalom — mint lapunkat értesítik, megbizható forrásból ered.

A napokban H.-M.-Vásárhelyen időzött szemlekerületében Földváry Lajos báró, a szegedi kerületi csendőrpáncsnok és neki személyesen is jelentést tett erről a lappangó szocialista-tervről az ottani csendőrség, mely

— E szerint ön tagadja, hogy én is a világon volnék?!

— A viláért sem, sőt tartogatok az ön számára egy igen érdekes, meglepő újságot.

— Ugyan mi az?

— Képzeld, sok táncos volt!

— Ah, — ugyan? és táncoltak?

— Minő kérdés?!

— No igen, mert manapság az a divat önkönl, hogy nagyképűsködve odaállanak a terem közepére s nem táncolnak, vagy az ivóban erősitik, hogy: in vino veritas. De eddig csak leginkább hölgyeink divatjáról szóltam. Álljanak elő önök is, derék uraink!

Azokkal a lehetetlenül hosszú kabátokkal, hegyes orrú cipőkkel, monoklikkal és lapos kalapjaikkal.

Ki az, ki ellent tudna állani annak a gyönyörűségnek, hogy derékban meggyömbülvé, szétvetett lábakkal, himbálva végig ne sasirozzon az utcán, jobbra-balra kacsingtatva s modellt szolgáltatva a legujabb divatról.

Az önkö toalettjében is minden egyes darab meghódol a divatnak. Gallér és nyakendő kiváló szerepet játszik benne.

Majd akkora nyelvek öltik ki magukat az álluk alól, mint egy gúnyolódó cerberusé,

éber figyelemmel kíséri a szocialista mozgolódásokat.

Mi sem bizonyosabb, mint hogy ebben a szegénytelen, hazafiatal munkás-mozgalomban is hazát nem ismerő lelketlen idegen bujtatók keze működik alattomban, akik bajba sodorják a szerencsétlen munkásnépet.

A szegedi csendőrpáncsnokság — miután a mozgalom híret alaposnak tartja, — nagyobb arányú intézkedések megtételére készül, hogy ha elég vakmerők és hazafiatalnok volnának a tervezők a népet törbe csalni, a tervezett tüntetést megakadályozza.

A ma hozzánk érkezett »Vásárhely és Vidéke« laptársunk is foglalkozik a veszedelmes hírrel és okosságra, hazafiságra buzdítja a hmvásárhelyi munkásnépet a következőkben:

»Mindnyájan egy haza polgárai vagyunk és mindnyájunkra nézve örvendetes és lélekemelő esemény, hogy hazánk »annyi bal-szerencse közt s oly sok vezírály után« ezer éves fennállását ünnepelheti meg. Aki ezt az ünnepet is megzavarni akarja: nem magyaráz, czudaráz, ki méltó lenne a gyászmagyarák sorsára, kiket őseink gyáva-ságukért örökös szolgálattal bélyegeztek meg.

A vásárhelyi munkások, hisszük, hogy jobbák a hírnökl s magatartásukkal meg fogják hazudolni a róluk elterjedt balvéleményt.

Olvasókörünk pedig csak készülődjenek a pusztaszeri nemzeti ünnepre. Készülődjenek és szervezkedjenek, hogy a pusztaszeri sik-ságon a vásárhelyiek serege legyen a legszamosabb, a legrendesebb és leglelkesebb. Ez lesz a legkésebb bizonyosság a mellett, hogy hazafiság dolgában és nemzeti kérdésekben miként gondolkozik a vásárhelyi nép!

A gazdasági egyletből.

A csongrádmegyei gazdasági egyesület március 29-én, délelőtt 9 órakor tartotta a rendezés közgyűlését, az egyesületi tagok olyan élénk érdeklődése és nagy részvétele mellett, amilyent a Zsilinszky-korszak óta nem tapasztaltunk.

Az egyesület helyisége szinte szűknék bizonyult a tagok befogadására és sokan szo-

majd meg a legfurfangosabb cinizmussal foglalja el mellüket egy szétmálló nyakcsokor, melynek a színe is abszurd és kiállhatatlan — egyszóval: divatos.

Hat még a sétatálcájuk, melynek közben, a hónalatt való tartásában melyikük remekel?

Lehet-e ellenállhatatlanabb valami, mint egy térdig lenyúló kockás kabát, egy szürke cilinder, egy fél szemüveg s egy finom föléje hintett nyakcsokor?

Igy képelek egy modern Bayard lovagott, a kinek jönni kell, hogy lasson, látni kell, hogy győzőn.

Pifí—pafí—pufí!

Ah, s mennyi tragédiát lehetne elre-gélni a divat hősei és hősnőiről, kezdve a »backfisch« kornál és végezvén ott, a hol a vég kezdődik.

Nézük csak azt a kis csepp Nellikét, a ki 12 éves léteára a legujabb divatlapot bujja és referál a mamájának.

— Nézd csak mamácska, milyen gyönyörű hajvisélet ez. Legközelebb engem is így fogsz fésülni, ugy-e bár? Nézd-nézd... Nincsenek fülek! A hajfonatok körülkerítik az egész fejet. Nincs többé fül!

Milyen okos és eleven kis leány ez a Nellike. A mamája szót fogad s bár nem is

rultak be a titkár hivatalos helyiségébe, annak nyitott ajtaján át véve részt a gyűlésen.

Elnökök: Csücs Antal egyesületi elnök a gyűlést megnyitván, felhívja a titkár az éves jelentés felolvasására.

Matéffy László titkár felolvassa a nagy gondalal szerkesztett éves jelentést, mely az egyesület életének minden jelentősebb eseményével beszámol. Elmondja a jelentés, hogy — a mai igazgatóság és elnökség csak a múlt év júliusában kezdte meg működését, voltaképen csak fél év eredményével számolnak be. Az ezt megelőző két évben az egyesület szinte halálos álomba volt elmerülve. A pénztárban egy krajcár se találtak és a számoskodást a multra nézve, a volt titkárral, dacára annak, hogy erre többször felhívták, mindmáig nem lehetett megjejtteni.

Első gondja volt az új igazgatóságának: megfelelő titkárról gondoskodni és **Matéffy László**, az egyesület mostoha anyagi helyzetére való tekintettel, készségesen vállalkozott minden fizetés nélkül is e tiszt ideiglenes betöltésére.

A második feladat volt, először bizonyos záros határidő alatt békecs uton gondoskodni a hátralekös tagsági díjak beszédéről és ha ez nem sikerülne, per útján is érvényesíteni az egyesület követeléseit. Ez elhatározás lelkiismeretes keresztülvételének, miben **Sulcz Sándor** dr. egyleti ügyész illi nagy elismerés, köszönhető, hogy a csonka év is már nem remélt kedvező eredménnyel zárult, mert csaknem 500 frt tőkéje van az egyesületnek december végével gyümölcsözően elhelyezve.

Rendezett az egyesület a múlt év őszén igen jó erkölcsi és anyagi sikerű lövésznyt, megkapta az 500 frt államségélyt s hogy a bizalom is izmosodni kezd az egyesület iránt, annak ékesen szóló tanubizonyosága az, hogy e rövid fél év alatt 76 új tag iratkozott be és vétett fel. (Azóta az új tagok száma haladja a százat.)

Ez az elnöki éves jelentés kellemesen érintette a közgyűlésen résztvevőket. **Bánfalvi Lajos** egyesületi tag indítványozza, hogy a jelentést örvendetesen vegyék tudomásul, amit lelkesen, egyhangúlag elfogadtak. Az indítványra, hogy a volt titkár az elszámolásra közgyűlésileg hívassék fel, az elnök azt a felvilágosítást adja, hogy ily felhívást a legutóbb tartott igazgatósági gyűlés már intézett a volt titkárhoz, miért is ez az indítvány tárgyalanná vált.

A második tárgy volt: az 1895. évi

szamadások megvizsgálásáról szóló jelentés, melyet tudomásul vettek.

Az 1896. évi költségvetést tárgyalták el ezután, mely több mint kétezer ft bevétel és ugyanilyen összegű kiadás keretében mozog, némi pénztári maradvánnyal. Meg kell azonban a költségvetésről említenünk azt, hogy keretében 100 frt kiadás van beillesztve az egyesületi szakkönyvtár gyarapítására és 200 frt az elcsikasztott alapítványi pénzek részleges megtérítésére; továbbá, hogy a mai egyesületi helyiség kibővítése válván szükségessé, és célra szintén 150 frt van külön felvéve a kiadások közt.

Megállapítva így a f. évi költségvetést, az alapszabályok módosítására tértek át. A tervezet erre egy — e célból kiküldött bizottság készítette el, teljesen átdolgozva az igényeknek megfelelően a régi házogaz és sok félremagyarázatra okot adó alapszabályt. A titkár felolvasta a tervezetet, melyet a közgyűlés teljes egészében, egy szó átvételtől mentesen elfogadott s elhatározta, hogy azt kellő számú példányban leiratván, megerősített végett felterjeszti a földmivélsügyi minisztériumhoz.

Indítványok nem lévén bejelentve, követezték két választmányi tagnak a megüresedett helyekre való megválasztása.

Elnök a szavazatszedő bizottságba küldi: **Bánfalvi Lajos** elnökle alatt **Kass József**, **Masburg Sándor** báró és **Pitli Imre** egyleti tagokat.

E bizottság működésének megkezdése előtt szót kért **Vadnai Andor** dr. főispán, aki a gyűlés derekán érkezett, hogy bejelentse az egyesület tagjai sorában való belépését.

Megtehetné volna ezt — úgymond, — irasosan is. Azonban szükségét érezte annak, hogy előszóval cselekedje és így lépjen be az egyesület tagjai sorába, mert a mi sajátosság helyi viszonyaink közt el kellett rá készülnie lennie, hogy belépése gyanúsításokra fog alkalmul szolgálni, mintha az pártpolitikai célból történne. Ezért jelenti ki itt szavát is egész határozottsággal, hogy ez a belépése kizárólag a gazdasági ügyek iránt való érdeklődéséből történik és hogy ez ügyek szolgálatában mindenkor érvényesíteni fogja ugyan, az egyesület érdekében fent a befolyását, ahányszor ezt tőle a tagtársak kívánják; azonban ahogy ő határozottan tartózkodni fog mindenkor az egyesület kebelében minden néven nevezendő politizálástól, épp úgy kéri az egyesület tagjait is arra, hogy az egyesület és a gazdasági ügyek érde-

kében járjanak ki az egyleti helyiségből a jövőre is minden politizálást, mint nem oda való. Itt csak egy eszme lelkesen mindenkit, pártkülönbség nélkül, egy cél lebegjen mindenki szeme előtt: a gazdasági érdekek istápolása és előbbrevitele.

A közgyűlés lelkesen megjelenczte a főispán nyílt, férfias beszédét és köszönettel fogadta az egyesület alapító tagjai sorába történt belépését.

Ezután megkezdődött a szavazás. Összesen 51 szavazatlap adatott be, melyek összszámláltatván, mint a legtöbb szavazatot nyert egyesületi tagok nagy szótöbbséggel **Mecsbalogh Lajos** és **Ruzs Molnár Ferenc** jutottak be a választmányba.

Egyleti elnök megbízásából a választási elnök hirdette ki a választás eredményét és jelentette ki a nevezettek az igazgató választmányba bevalasztottaknak, mit a közgyűlés lelkes eljenzéssel fogadott.

Ezzel a gyűlés véget ért és az egyesületi tagok azzal a meggyőződéssel oszlottak szét, hogy — akármint hirteljenek is felőle, — nem haladok ki a gazdasági egyesület, sőt új életre ébredve, a mai igazgatóság és elnökség vezetése mellett nagy szolgálatok teljesítésére van hivatva és képes is a megyei gazdalkodás érdekében.

A t. közönséghez.

A Szentes és Vidéke 17-ik évfolyama 2-ik negyedének küszöbéhez értünk és mikor ebből folyóan köszönetet mondunk a t. közönségnek, nagyhangú reklámok nélkül is irántunk tanúsított nagybecsű bizalmát és a kitartó támogatását, mellyel nehez munkánkat jutalmazza: kérjük e bizalmat és támogatást irántunk továbbra is megtartani.

Sulyos viszonyok közt élünk; nehéz a harc, melyet meg kell állanunk és ha sokat elérünk nem sikerül is, amit a közjó érdekében helyesnek, üdvösnek vélünk és a miknek kiválasban fáradozunk: azt nyugodt lélekkel és tiszta lelkiismerettel mondhatjuk el, hogy a harcban soha egy lépést se tértünk el arról az útról, melyen elindultunk s amelyt épp a közönség fokozottabb támogatásával lattunk helyesnek approbálva; soha szemünk elől nem tévesztettük a célt, melyet magunknak, a közérdek javára, mint elrendőt kítűntünk.

Most fokozottabb mértékben fogja úgy éberségünket, mint tevékenységünket igénybe

Nellikén, de önmagán kísérti meg, hogy lehet a füleket letérülni a világtörténelem szinpadjáról.

A divat úgy akarta pár év előtt, hogy ne legyen homlok . . . s a homlokot eltüntek a bájós hajfordorok hullámai közt. Most a fülek tűnnek el, nem marad belőlük egyéb egy csipetnél, éppen csak annyi, hogy a butónok ott lógnának, ragyogjanak.

És ezek a butónok nem is divatosak, ha nem ökölnyi nagyságúak, az úgynevezett **bifstökök** s fényükkel nem ragyogják be azt az egész kört, melyet kivitvak maguknak a divatvilágban.

Nem szabad megfeleledkezni a modern divat egy eredeti kinövéséről, mely annyira általánossá vált, hogy egészen öszintén beismerem, miszerint magam is rabja vagyok.

Vajjon ki fogják-e önök találni? Megmondom a nevét, mely nem hangzik ugyan költőiesen, de azért meg fogja tenni a kellő hatást.

Ki ne ösmerné a XIX. század leghíresebb divat-vivmányát: a **puffot**.

Mely delnő szive nem dobban meg e gondolatra, hogy **puffe**. — Uraim! Önök látnak gazella terméti hölgyeket, a kik mintha szárnyakon libegnének végig a korzón . . .

Vajjon gondolnak-e ilyenkor a **»puffe-ra**? Önök ábrándoznak, bele szeretnek egy bájós hölgybe, akiről mindössze is azt tudják, hogy divatosan tud öltözködni. Nos, ez a divatos öltözködés eléri zenithjét a **»puffe**-ban.

A **»puffe**, a ruha karjainak óriási megdudorodása.

Természet-ellenes vallak, végtelenül vastag karok, feszes jaras: ez a **»puffe** műve.

De ha a **»puffe** imponál, hódít, bódít és magával ragad: van rá eset, hogy egész tragédiák szülnyanya.

Képzelve el a nyájas olvasó, (mert fölteszem önökről, hogy akad közöttük nyájas ember is, a kit hosszadalmassággal még nem bosszantott föl annyira, hogy még csak nyájas se tudjon lenni.) Képzelve el, hogy **Alfréd** és **Zenobia** egy boldog pár, mely a legközelebbi hetekben az anyakönyvvezető előtt rebegi el a **»holtomiglan** és a **»holtodiglan** szent ígét . . . Ez a boldog pár egy édes séta után, mondjuk a déli órákban, hazatér.

Alfréd áll várja, hogy egyedül legyen szive választójával. A hosszú sétán csupa udvarias frázisokkal tartotta menyasszonyát, s fölőtte unalmas volt. Érti, hogy valamivel jóvá kell tenni hibáját. Eltkéli magában, hogy a mint egyedül lesznek a kis aranyos-

sal, azonnal egy forró vőlegényi csókot nyom ajkaira.

Alfréd a tett embere s amit föltesz magában, azt keresztül is viszi.

Zenobia gyanutlanul lépked be feszes toalet-jében a szobába, a hol, bájós véletlen, éppen egyedül vannak, mert a mama a konyhában buzog az ebéd sikerén.

Alfréd fölhasználja a pompás véletlent, átfogja a két karját **Zenobia** vállán, a kisaszony föliskolt . . . a zajra befut a mama. Ott áll **Alfréd** megszegyenitve s jobbról a mama, balról **Zenobia** villámól szemei sujtják le egész a sárgaföldig.

— De édes **Zenobiám**, rebegi zavardottan, — mi történt?

— Mi történt?! És ön még kérdi? Ön vadállat! Tökéletesen tönkre silányította a **»puffe**-omat!

— De igazán **Alfréd**, pirongatja a mama, ön kissé udvariasabb is lehetne a leányom irányában,

— Ő — és udvarias, tör ki keseru szarkazzmussal **Zenobia**. Ide nézzen, maga **haramia**, mit tett? Ezt a **»puffe**-ott soha se lehet többé igazán **»puffe**-á tenni. Megérdemelné, hogy így tegyek önnel is.

S kezeivel olyan mozdulatot tett, hogy: **puff!**

venni az ezen évnegyedre eső városi tisztújítás. Nem áltatjuk sem magunkat, sem azt a közönséget, mely évek óta a bizalmával megtisztelt, hogy ez a tisztújítás valami gyökeres változást fogna hozni a városi adminisztrációba, vagy megszünteti majdan a mai fejletlen gazdálkodást a közvagyonban: ennek az ideje még alig érkezett meg. De — bár lassú lépésben — folyik a kijárandósi processzus és azt minden tehetségünkkel elősegíteni, egyik legfőbb kötelességünk.

Nem férfokozhat hozzánk gyanúja sem annak, hogy öns érdekéből álljuk meg a közéleti harcot, mert jól tudja mindenki, hogy mi a magunk részére semmit nem kértünk, semmit nem vártunk soha.

Küzdünk kötelességérzetből és közönségünk bizalma, támogatása adja meg a legszébb jutalmunkat.

De e küzdelemben nem hanyagoljuk el azt sem, hogy tárciarovatunk is mindenkor irodalmi színvonalon maradjon és kellemes, szórakoztató olvasmányul szolgáljon.

A régi, kipróbált programunk mellett kérjük tehát egész bizalommal a tisztelt közönség további szives támogatását és az előfizetések mielőbb való megújítását.

A **S z e n t e s é s V i d é k e** előfizetési ára:

félévre . . . . . 2 frt 50 kr.

negyedévre . . . . . 1 frt 25 kr.

Szentes, 1896. évi április hó.

Tisztelettel:

A **S Z E N T E S É S V I D É K E**
szerkesztője és kiadóhivatala.

Ujdonságok.

Szentes, 1896. április 5.

— **Husvétii mellékletünk.** A husvétii ünnepekre szépirodalmi mellékletet csatoltunk olvasmányul lapunkhoz, a következő tartalommal: **Husvétel** — alkalmi iránycikk, irta: Pásztor; **Husvétii ének**, költemény Rudnyánszky Gyulától; **Apuka mindent tud**, elbeszélés Barangótól; **A próba**, beszélgye Bartóky Margittól; **Szomas huszára**, költemény Gulyás Etelkától; **Virágvasárnapján**, irta: dr. Mikócz Odón; **Epizód**, Wickede elbeszélése az amerikai szabadságharc idejéből. A husvét alkalmából egyttal vidám, derűs ünnepnapokat kívánunk olvasóinknak.

Avagy földidezek egy más példát.

Dorongi Bendegúz büszke arra, hogy a felesége toalettaját városszerbe bámulja. Egyetlen szép asszonynak se áll oly jól a **puffe**, mint az ő szerelmetes Kunigundájának. Hanem jön a nemulass is. Újvére számlát prezentál a rőfös-kereskedő. Bendegúz belétekint s mondanom se kell, hogy egészen — **paff!**

Vissz! Kunigundának, hogy adjon fölvilágosítást ama horribilis összegekről, melyek ott különféle tételek alakjában kifizetésre várnak.

Kunigunda vállalt von s így felel:

— Ezek a divatos **puff**-ok igen sok szövetet esznek meg.

Puffra vásárolt **puff**. Szörnyűség! Én nem tudom, de a gonosz nyelvek azt beszélnek, hogy ilyenkor előáll az a harmadik szócška is, amely kiegészíti a **paffot** és a **puffot**.

Nos, hölgyeim és uraim, belátják-e végre, hogy a divat oly bűnük, melyért megérdemelnék, hogy bőjtől-bőjtig egyebet se tegyenek, mint unalmas nagybőjti prédikációkat hallgassanak végig.

Önök azt felelik, különösen a fiatal urak, a kik csak mosolyognak e leckéztetés fölött, hogy vannak egészen tűrhető divatok is.

— **Alakuló közgyűlés.** Csator Zsigmond dr., mint a városi tisztújítószerk elnöke, a f. hó 9-én délelőtt 9 órára, alakuló közgyűlésre hívja össze Szentes város képviselőtestületét a túl a kurcai városi tanácskozó terembe. Az alakuló közgyűlésre, természetesen, a március 16-án megválasztott új városi képviselőket is meghívják.

— **A választók figyelmébe.** A választási törvény rendelkezése értelmében választói jogot nem gyakorolhat az, a ki a választási névjegyzék összeállításakor a megelőző évi adónak tényleges befizetését, azon év április hó 15-ig nem teljesítette. E törvény értelmében tehát köteles minden adózó polgár az elmúlt évi azaz 1895. évi adóját, folyó évi azaz 1896. évi április hó 15-ig befizetni, mert az ezen határidő után összeállítandó választói névjegyzékbe — ha bár különben választási joggal bírna is, — neve bele nem kerülhet, minek folytán választói jogát elveszti. Jövő évben, azaz 1897-ben ejtetik meg az országgyűlési képviselő-választás, amely választásnak éppen a folyó évben, azaz 1896. évben április 15-ike után összeállítandó választók névjegyzéke képezi az alapját olyképen, hogy aki ezen névjegyzékben felvéve nincs, az választói jogot nem gyakorolhat és így nem vehet részt az országháza küldendő követ megválasztásánál. Legszébb dolgunk ez, melyet gyakorolni kötelesség! De hogy ez akarat-nyilvánulásként újat ne állja a fent említett törvény, azon figyelmeztetéssel fordulunk t. polgártársainkhoz, hogy igyekezzenek az 1895. évben kivetett és még netán hátralékban levő, még az 1895. évre járó adójukat, minden esetre f. évi április hó 15-ike előtt befizetni.

— **Gimnáziumunk a milleniumi kiállítás.** Az országos milleniumi kiállítás tanügyi csoportjában több egyebek között kiállításra kerülnek Magyarország különböző tanintézetének monográfiái is, hogy így retrospektív irányban szemléltetővé tétessék édes hazánk kulturális előhaladása a lefolyt küzdelem ezer esztendőben. E célból minden középiskolát felszólított a kiállítási igazgatóság,

hogy irassa meg, nyomassa ki és küldje be a maga történetét, monográfiáját, keletkezéséről napjainkig. A szentesi főgimnázium ez a milleniumi monográfiáját most került ki a sajtó aól. A monográfiát **Berecz Sándor dr.** főgimnáziumi tanár írta meg és szerkesztette össze nagy gonddal, körültekintő figyelemmel, hű képét adván a szentesi középiskolai élet történetének keletkezése, tehát bölcsős-korától, mindmáiglan, mikor a tanintézet államosításának megvalósulásához jutottunk el. A 8 nyomtatott ivre terjedő kötet tíz fejezetben adja a szentesi középiskolai oktatás történetét, melyek közül kétségtelenül a legérdekesebb az 5. első fejezet, melyek a középiskolai oktatás keletkezését és első életéveit tárgyalják, kezdettől, tehát 1715-től, mikor a ref. egyház iskoláiban a latin nyelvet tanítani kezdték 1859-ig vagyis addig, mikor a rektor-rendszer megszűnt és a formális középiskola gubdózt ki a rektoriából. De a többi fejezet is derék munka és **Berecz Sándor dr.**-nak úgy szakértelmét, mint ügyszeretét dicséri, mellyel tárgyát a monográfiában feldolgozta.

— **A duna-tiszaközi csatorna.** Ismeretes, hogy báró **Nikolics Fedor** és **Koltor László** engedélyt kaptak a Duna-Tiszaközi csatorna előmunkálataira. Most a csatorna régebbi tervezetéről az **Ipáruigyek** egy igen érdekes műszaki történeti okirat közöl, mely nemcsak a szakköröket, hanem a nagy közönséget is érdekelni fogja annyival inkább, mert a csatorna a megvalósulás stádiumában van. A közlemény terv-leírása egy oly csatornának, mely a Dunát volt hivatva összekötni a Tiszával, még pedig Pest és Szolnok közt; tehát egészen eltérőleg az újabb tervektől. A csatorna tervezélete száz évnél is régebb, mert azt Balla Antal pestmegyei mérnök, aki készítette, még az 1791. évben nyújtotta be Lipót főhercegnek, Magyarország akkori nádorának. Természetesen az akkori forradalmi idők nem voltak alkalmasak ily nagyszabású technikai mű létesítésére. Az 1820-as évek elején a nagynevű **József nádor** a tervet újból elővette s annak alapján helyszíni vizsgálatot és lejt-méréseket is végeztetett; de azért a tervezetből sem akkor, de mai napig nem vált valóság.

— **Ipártestületi elnök-választás.** A szentesi ipártestületnél, az imént megválasztott **Kánásy Antal** önéretes lemondásával megüresedett elnöki tiszt betöltésére, **Bereczeli Dániel** elnök a f. hó 21-ére hívta össze a testület kötelekché tartozó iparosokat, közgyűlésre. Az ipártestület tagjai közt — mint értesülünk — élénk mozgalom van az irányban, hogy elnöké ismét **Sóos Ferencet**, az ipártestület iránt a multban már annyi érdemet szerzett volt elnököt válasszák meg elnöknek még abban az esetben is, ha ő e tisztséget elfogadni vonakodnék. Nagyrabecsüljük az értelmes iparosgy ezt a mozgalmat, mert mikor ezzel az igaz érdemnek szolgálatnak igazságot és elismerést, voltaképen önmagukat is megtisztelik ilyen cselekedettel.

— **A pusztaszeri Árpád emléké** építési munkája serényen megindult és szépen halad előre. A kisteleki állomáshoz a mult napokban érkeztek meg a hatalmas kötömbök, melyek az emlékmű talapzatát fogják képezni és a szegedi államépítési hivatal felügyelete alatt folyik a munka, hogy a nagy nemzeti ünnep napjára falmagasságig befejezhető legyen. Az országos emlékmű körül eső terület parkirózását már szintén megkezdték és ezt az ünnep napjára teljesen be is fogják fejezni.

Például az a divat, melynek célja: visszavezérelni az emberiség gyengébb nemét oda, a honnan a divat kiindult.

Mi ennek a divatnak a célja? Ha nemes és szent: akkor nincs hozzá szavam, fejet hajtok előtte. De ha csak divat, amint divat volt hajdan a paróka, akkor főlemlem megrovó, elítélő szótatomat és nyílt felhívást intézek a férjurak és papákhoz, sőt némileg a mamákhoz is. Halál az izléstelen divatra! Pu: stuljon az, ami nem méltó arra, hogy majmoljuk.

És most búcsút veszek önökötől.

Nem, mintha helyesen cselekedném, midőn mindössze is csak egy félórászkát raboltam el drága idejükből, mert a prédikáció divatja úgy hozza magával, hogy a prédikáló minél tovább fecsegen össze-vissza sok ürességet és hiábavalóságot; de mert nekem el kell térnem a divat járt útjáról, új előnyt kell kijelölőm azok elé, a kik még én utánam is vállalkozni fognak ilyesmire.

Kövessék példámát. Válasszanak ki thémául valami divatos tárgyat és beszéljenek össze tücsköt, bogarat.

Mert azt mondom önöknek, hogy a tartalmas, tanulságos, elmés s mély irányú **tárca** is immáron teljesen kijött a — divatból.

— **Csongrád tanfolyo.** A csongrádi tanügyi viszonyokról a »Nemzeti Iskola«-ban a következőket olvassuk: Voltam bátor a »Nemzeti Iskola« 5-ik számában »Mégint Csongrád« cím alatt az itteni állapotokat szellettén. Hosszasabban szeretnék ez ügyről foglalkozni, de tudom, hogy terük nem engedi meg, mert bizony sok kártársam rá van utalva, hogy ügyét-baját a Nemzeti Iskola hasábjain közzé tegye. Mi, csongrádiak, amennyire-annyira már célt értünk: Tergina Gyula dr. tanfelügyelő Szarka Ödönt a nem neki való igazgatói állástól fölmentette és kinevezte Blazek Mihályt. Ez eddig rendben lenne; de az iskolaszék Szarka úrról sehogysémit akar lemondani: viszi az ügyet a miniszterig. Hogy az iskolaszék, vagy a tanfelügyelő ért-e jobban az igazgató megválasztásához: azt itélje meg a közönség. Részünkről csak gratulálni tudunk dr. Tergina Gyula tanfelügyelőnek az igazgató kijelöléséért. Az iskolaszék e hó 22-én tartott ülésében elhatározta, hogy elővizsgálatot fog kérni a céltól, hogy megtudja a »Mégint Csongrád« cikk ir-ját. Az előzmények után, ugy emléik, egy kis sajtóperre lesz kilátás. Csak hadd jöjjön! Hogy kíváncsiságunk kielégül-e nem lesz, e tekintetben nyugodtan aluszunk. A cikkben fölhozottakért pedig minden fórum előtt megálljuk a helyet. Hogy az iskolaszék bőkezűsége miként terjed ki Szarka Ödönre, a következőkből kiviláglik. Évi fizetése körülbelül 650 frt; hitoktatási díj 25 frt; ipariskola 125 frt; iskolaszéki jegyzőszék 120 frt és igazgatósági tiszteletdíj 100 frt. En, tisztelt szerkesztő úr, abban a híszemben vagyok, hogy e szükséges kiadásokat szét lehetne osztani ama tanítók közt, kiknek sokkal kevesebb fizetésük van, mint Szarka Ödönnek. Végre is csak nem kellene egy emberre rárakni a csillagokat. Végezetül azzal zárom jelen soraimat, hogy a sajtóbírószék előtt érdeme szerint megvitathatjuk a »Mégint Csongrádot.« Egy a sok közül.

— **A kerületi betegsegélyző-pénztárról.** Több iparos aláírásával vettük a szentesi kerületi betegsegélyző pénztárról a következő hírt: A szentesi kerületi betegsegélyző-pénztár 1894-ben tartotta az utolsó rendes éves közgyűlését és hogy 1895-ben az erre illetékesek a pénztár kötelékébe tartozókat közgyűlésre nem hívták egyáltalán össze, azt hitták, ez csupán azért történt, mert a — páratlan számú esztendő nem létezőnek tekintik. Azonban most úgy látjuk, hogy 1896-ban sem hívták össze, a március hóban törvény által megtartatni rendelt ezt a közgyűlést és így azt a tiszteletteljes kérdést kénytelenítettünk a pénztár igazgatóságához intézni: vajon mikor szándékozik az immár két éves pénztári számadást és működése eredményét a közgyűlés elé terjeszteni? Hiszen általában úgy hírlík, hogy a kerületi betegsegélyző-pénztár a felfordulás határához ért el, mert nem lévén képes bevételeivel a kiadásokat fedezni, máris kölcsönpénzzel kénytelen magán segíteni. Ezenfelül az igazgatóság a tagokra nézve mindenképen sérelmes határozatot hozott, melyből kiténik, hogy ott egyébbel se törődnek, csupán a tagok heti járulékaiknak beszédésével, tekintet nélkül arra, hogy a pénzt voltaképen feneketlen hordóba adjuk össze, melynek egyik oldalán nyomban kifolyik, a mi a másikon begyűlt. Hát nincs hatóság, amely a pénztárnál folyó dolgokat kissé ellenőrizze?

— **Mogvert kontrabontok.** Az ötvenes évek finánctragédiáit látjuk megújodni az esetben, mely — feljelentés folytán — a fenytő bíróságot fogja foglalkoztatni. Az Ádám Dávid két kontrabontja bekerült egy kávéházba — italt vizsgálni. Mi fölött? — nem ad róla felvilágosítást a hírmás — de tény, hogy kontrabontok és kávéházak összekülönböztek egymás közt, mert arról

már a feljelentéshez csatolt orvosi látlelet ad kétségbevonhatatlan tanúságot, hogy a kontrabontok a kávéházakban alaposan elpáholták, könnyű testi sérüléseket is ejtvén ezenközben rajtuk. A feljelentést persze a hadakozásban vesztés fél tette, mire aztán a győztes hadsereg egyik tagja azzal vágott vissza, hogy szintén vett és csatolt az iratokhoz egy orvosi látleletet, mely tanubizonyoságot tegyen a mellett, hogy a kontrabont urak nem épen gyengéden öklelgették őt össze. Az ügy a rendőrségtől a fenyítő bírósághoz kerül, mely itélkezni lesz hivatva a vád és viszonváddalomban.

— **Tombola-bál.** Husvét másodnapján tartja meg az iparos-íjjak önképzőköre, az lpartestületi ház termében, a jótékonycéli tombolabálját, melyre egyúton is felhívjuk a vigadni szeretők figyelmét, bár a készülődések után itélve, ez a mulatság minden tekintetben egyike lesz a legsikerültebb vigalmaknak. A kedves siker érdekében a gondos rendezőség is mindent elkövet s a többek közt a nőket igen izléses táncrenddel lepi meg. Ezenkívül a tombolára ajándékozott tárgyak közt is van több igen izléses és értékes nyერemény is, ami szintén vonzóerővel lesz — látogatottság tekintetében a mulatság jó sikerére.

— **Milleniumi iskolák Pusztaszere.** Ez a legszebb milleniumi ünneplés azon a helyen, ahol a honfoglaló magyarok az első nemzetgyűlést e hazában megtartották. Az elsőzrt tanyatelepekben álló községben, ahol egyik legkiemelkedőbb ünnepe lesz a milleniumnak, a közoktatásügyi miniszter három új állami népiskolát emeltet. Az ezen elhatározásáról szóló leirat dr. Tergina Gyula szegedi kir. tanfelügyelőhöz tegnap érkezett meg.

— **Szentesi vásár.** A szentesi tavaszi országos vásár ez évben a f. hó 18-án kezdődik a jóságvasárral, mely ezen és a következő napon tart, míg 20-án a kirakodo árúvásár lesz megtartva.

— **Hangverseny.** A jótékony nőegylet f. hó 11-ki hangversenyének meghívót most küldik szét. A hangversenyt, melynek változatos műsorát már közöltük — az egyleti pénztár javára a kaszinóban tartják s akik meghívót élnézésből nem kapnának, de erre igényt tartanak, forduljanak e részben bizalommal B u g y i Antal vagy K i r á l y László egyleti titkárokhoz, akik az akaraton kívül esett tévedést készségesen teszik jóvá. Minthogy a hangverseny táncvivalommal lesz összekötve, feltétlenül kedvező sikerre számíthat, bár a műsorozat változatos volta s a hangversenyben közreműködők egyénisége is elég vonzóerő és magában képes e sikert biztosítani.

— **Építómesteri képesítés.** K e n y e r c s János szentesi születésű fiatal kőmives az építő, kőmives, kőfaragó-és ácsmesterek képesíttségét vizsgáló szegedi bizottság előtt a kőmives-mesteri vizsgát a napokban jeles eredménnyel letette és ezzel képesíttségét nyert az építő iparosság kőmives-szakmájában.

* **Köhögés, rekedtség és elnyálkásodásnál,** a torok és a légzési szervek minden zavarainál, melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe Egger kitűnő hatású mellpasztillait. Kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozokban, minden gyógyszerháznál és a nevezett gyógyszerüzletben. Fő-és szétküldési raktár: Egger A. fiai Nádor gyógyszerháza Budapesten Váci-körút 17. 22

* **Ép testben ép lélek.** A modern ember első gondja ma az egészség ápolása és régen túl vagyunk már azon az időn, amikor az apró bajokból, csekélyebb meghűlésekből nagy betegséget engedtünk kifejlődni. Ma már a hurut, szakgatás, csúsz vagy közsvény, különböző fejbántalmak, fül-vagy fogfájás, a migrén és az ezekhez hasonló gyakori bajok ellen kiváló hatású szert birunk, melynek gyógyító erejét tapasztalásból ismeri mindegyikünk. A B r á z a i Kálmán-féle s ó s b o r s z e s z a legelterjedtebb háziszer-egyike, melynek bővebb ismertetését bátran mel-

lőzhetjük. Az orvosok négyféleképpen ajánlják: bedörzsölésre, borogatásra, belsőleg és masszagera. A só nélkülít pedig különösen szájőblítő szerek. A haj ápolására, a bőr tisztán tartására alig lehet jobb szert ajánlani. Kiváló gyógyhatással van a szemre, főleg ott, ahol az éjjeli munka, por és füst támadják meg azt. E hatáslról elismerőleg nyilatkozott Kossuth Lajos is, akinek meggyengült látását a sósborszesz állította helyre. A sósborszesz minden nagyobb fűszerkereskedésben kapható, de azért ajánlatos — a hatáskülküli utazatok miatt — csak azt fogadni el, melynek ügyében a lapunkban is közölt hirdetésben látható vignettát és a védjegyűl szolgáló 19. és 20 számot találja a közönség.

* **A magyar Osztály-Sorsjáték sorsjegyeinek a III. osztályra való megújítása kezdetté vette.** Ezen nemcsak nálunk, de külföldön is oly gyorsan népszerűvé lett sorsjáték utolsó főhúzzása május 12—28-ig ejtetik meg. A ki nem húzott II. osztály sorsjegyek azok visszaszolgáltatása és a megújítási díj, és pedig: 1 egész 20 frt, 1 fel 10 frt, 1 tized 2 frt és 1 huszad 1 frt lefizetésével, a sorsjegyeket jelzett elárusítóknál legkésőbbben május 2-ig újítandók meg. Teljes sorsjegyeket (mind a három osztályra érvényes sorsjegyeket) nem kell megújítani és a III. osztály húzásán minden ráfizetés nélkül résztvesznek. A rendkívül kedvező nyereséményesélyekből csaknem mindenki igyekszik a maga részét kivenni és így elképzelhető, mily óriási erőmegtöltésükbe kerül az elárusítóknak, hogy a közönséget a tömérdek sorsjegyek kifizetésével és megújításával kielégíthessék. Heintze Károly főelárusítóhoz Budapesten naponként ezer számára érkeznek a levelek részint a ki nem húzott sorsjegyeknek megújítása, részint a nyertes sorsjegyeknek kifizetése céljából. Ezen leveleknek elintézésénél természetesen a legnagyobb precizitással és pontossággal kell eljárni. Epen azért csaknem lehetetlen azok igényeit kielégíteni, kik sorsjegyeik megújítását az utolsó napokra, vagy pláne a határnapra (május 2-re) hagyják. A pontos és korrekt kiszálgatás érdekében tehát ajánlatos, hogy a megújítandó sorsjegyek az illető elárusítóknál minél előbb prezentáltassanak, illetve beküldsenek.

Irodalom.

50 korona pályadíjat hirdet a »Képes Családi Lapok« legutóbbi számában. Es ezt két okból teszi. Az első ok az, hogy az ifjabb írói nemzedéket buzdítani óhajta, a második ok pedig, hogy nagyszámu olvasóink igényeit akarja kielégíteni. E szépirodalmi pályázat humoreszkre szól, mely lehet vig beszélyke, humoros rajz vagy kedélyes hangon megírt életpé. A humoreszk tárgya szabadon választható, de csupán egy-két száma szabad terjedni. A pályázati művek beküldésének határideje 1896. május 16-ika. A pályabírák Tolnai Lajos elnöklete alatt a »Képes Családi Lapok« belmunkatársai lesznek. Mintán határozottan tudjuk, hogy a »Képes Családi Lapok« városunkban és megyénkben nagyon is el van terjedve, ugyanazért bizton reméljük, hogy innen is sokan lesznek, kik az említett 50 koronás pályadíj elnyerése tekintetéből kisebb-nagyobb humoreszok beküldeni fognak a »Képes Családi Lapok« szerkesztőségéhez, Budapest, Vadász-utca 14. szám, saját házában.

Adakozás

a csongrádmegyei milleniumi zászlóra.
10. C s a n y k ö z s é g i v é n : Előljáróság 5 frt, Szlaha Józsefné, D. Vintze József, dr. Benedek József 1—1 frt, Hacker József 50 kr. Összesen: 8 frt 50 kr.

11. D o r o s m a k ö z s é g i v é n : Előljáróság 5 frt, Jerney Zoltánné 3 frt, Nagy Zakar 2 frt, Tajthy Ferenc, Tajthy Kálmán, Hungerbtig, Balazs Márton, Zádory Károlyné 1—1 frt, Zádory Lajosné, Weberdenck, Benke Nándor, Tóth Illés, Adler Bernát, Rácz Károly 50—50 kr. Varga János, Dudás Béla 20—20 kr. Összesen: 18 frt 40 kr.

12. D e r e k e g y h á z a k ö z s é g i v é n : Előljáróság 5 frt, Jurenák Imréné 2 frt, Matolay, Matolayné, Varga Józsefné, Klász József, Klászné, Bajcsy Gábor, Gellay Antal,

Drágy, Iványos Miklósné, Iványos Miklós, Diószeghy József, Cicatricis Béla, Farago Sándor 1—1 frt, Deutsch Manó, Iványos Jolánka 50—60 kr, Összesen: 21 frt.

13. Sövényháza község ivén: Előjáróság 10 frt, Lányi Józsefné, Rácz Ignác, Illes Jenőné, Vedres Istvánné, Kőrösy Józsefné, Steingaszner Mari, Basa Kálmán, Basa József, Piti Istvánné, Csikós Jánosné 1—1 frt, Szomolányi Bertalan, Szűcs Istvánné, Michler Antalné, Angyán Zoltánné, Göresz Péterné 50—50 kr. Összesen: 22 frt 50 kr.

8. (folytatás.) Pénztárnokok közül dött a dományok: Abafi Ferencné, Simon Edéné, Major Ágoston 50—50 kr. Előbbi kimutatás összege 4 frt 20 kr. Összesen: 5 frt 70 kr.

Szalay István,
nögyel. pénztárnok.

KÖZGAZDASÁG.

Gabonatöze. (Budapest, április 4.) A mai készárúkat hangulata a külföldi emelkedések folytan kellemesebb volt. Búzában a mérsékelt kínálat jó keresettel találkozott, melynek folytán az árak mintegy 2 és fél krral javultak. A forgalom alig 15.000 mm-ról rug és mintegy ötödésben szerb árúból állt. Az árak 6.85—7.25 frt között ingadoztak. Rozsban a tartott árak alapján igen gyenge forgalom fejlődött. Zabban a kínálat eléggé megerősödött, míg a kereslet érzékenyen megcsappant és így az árak mintegy 5—10 krajárral hanyatlottak. Egyéb gabonaneműekben jelentéktelen forgalom volt változatlan árak mellett.

Gazdasági állapot. A hirtelen jött nyári idő ugyanolyan hirtelen meg is változott s most már majdnem egy hét óta hűvös, esős, szeles az idő, sőt vasárnap éjjel az ország több helyén havazás is volt. Eddig kárókról még nem érkeztek tudósítások s nem is valószínű, hogy a hó nagyobb kárt tett volna, mert a levegőt lehűtötte ugyan, de eddig még fagyot nem hozott. Gazdakörökben ezt az időt sem tartják ugyan kedvezőnek, de mégis jobbnak mint az elmúlt meleg napok voltak, mert a növényzet így lassabban fejlődik is, inkább biztosítva van a dér és fagyások ellen.

A f. hó 1-én azonban még hidegebbre fordult az idő s ez már alighanem nagyobb fagykárokat fog hozni.

Laptalajdonos és felolós-szerkesztő: Dr. Mátffy Ferenc

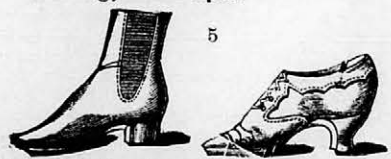
Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

Nyilttér.

Uj tavaszi árúk!

A tavaszi árúk megérkezése alkalmával, van szerencsénk a nagyérd. közönség szives figyelmét cipő, kalap, úri és női divat, valamint rövidárú raktárunk szives megtekintésére felhívni, hol az alatt felsorolt cikkek a legjobb minőségben, a legmagasabb igényeknek megfelelően, dús választékban a legolcsóbb árak mellett kaphatók:

Különlegességek: Pless Vilmos cs. és kir. udv. szállító legujabb divatú kalapai. Valódi karlsbádi női és férfi és gyermek-cipők. — Nyári sárga és barna női, férfi és gyermek-cipők.

Legujabb divatú napernyők, minden színben. Esőernyők (Graccioza).

Csipkék, szallagok, zsinór- és gyöngy-díszek.

Mindennemű szabókellék.

Válvűzők (mieder) és válvűző-védő.

Gyermek-ruhácskák.

Zsebkendők, batizt és vászonban.

Illatszerek, piperecikkek.

Szegedi papucskok.

Legjobb minőségű fildecos női, férfi és gyermek-harisnyák.

Legjobb minőségű bőr-, selyem- és cérnakeztyűk, hölgyek, urak és gyermekek részére.

Női és gyermek vászon- és chiffon-ingek.

Női hálókabátok (corsetták).

A legszebb választék női kötényekben.

Férfi ingek, sima, redős és himzéssel.

Férfi szatén-ingek.

Gallérok, kézelők, 4-szeres chiffonból.

Sétabotok.

Legujabb divatú nyakkendők.

Midőn a nagyérd. közönség szives pártfogását kérjük, vagyunk

kiváló tisztelettel:

POLLÁK és JAKOBOVITS

úri, női divat- és rövidárú-kereskedők Szentesen, »Szentesi Takarékpénztár« épületében.

Tenyész-tojásokat

valódi brahma-tyúkoktól 15 kr., hollandi fekete, nagy fehér bőbitás tyúkoktól 25 kr., hundan-tyúkoktól 25 kr., valódi stájer tyúkoktól 10 kr., ezüst páduani tyúkoktól 30 kr., Langhans tyúkoktól 30 kr., faj-pujkákától 30 kr., ezüst Wiendott tyúkoktól 30 kr., olasz tyúkoktól 30 kr., törpe tyúkoktól 30 kr., kochinkina tyúkoktól 25 kr., erdélyi tyúkoktól (csupasz nyakuk) 20 kr., Dorkins-tyúkoktól 25 kr., Yokohama tyúkoktól 50 kr., emdeni óriás ludaktól 1 frt, peking kacsaiktól 20 krti drbját árusítok el. A tenyésztojásokat csakis tiszta faj szárnyasoktól küldöm szét, melyek már többször érdemdíjat nyertek és a faj tisztasága és valódiságáért kezességet vállalok.

Paul Miksa,
Köflachban (Stájerország.)

Berényi János

keményseprő neje, újból megkezdi a kézi- és rámán való himzés oktatást. Elfogad tanuló-leányokat már husvét ünnep után, bármelyik napon.

Lakás: III. t. 246. sz.

Üzlethelyiség változtatása.

A nagyérdemű közönség szives tudomására hozom, hogy a Kossuth-útcai Pollák-féle házban immár 18 éven át fennálló

sírkő-, érc- és fakoporsó-raktáramat

a f. évi április 24-től kezdve az úri-útcai Nyiri Gerzson-féle házba, a postahivatal mellé helyezem át.

Ez alkalommal vagyok bátor a n. érd. közönségnek becses tudomására hozni azt is, hogy áruimat, nevezetesen: sírkövet, érc- és fakoporsókat minden hozzávalókkal, továbbá művirág-koszorúkat és mindenféle temetkezési kellékeket, a legdiszesebben kiállítva, szolid kiszolgálásban és a legjutányosabb árban számítva árusítom el.

A nagyérdemű közönség eddigi szives pártfogását megköszönve és azt ezutánra is kérve, maradtam,

Szentes, 1896. ápr. hó.
teljes tisztelettel:

Özv. Krausz Márkné.

A vasút-állomásnál
32 drb. kerítéshez és építkezéshez alkalmas uj távirda-oszlop eladó.

Félszázad óta

kitűnőnek elismert

Arany érem Dr. SICHULSZKY Erdem érem
Pécs 1888. féle Temeavár 1889

Arckenöcs és mosdóviz.

Ezen készítmények ajánló levelét azoknak félszázad óta mindenütt elterjedt világhírűk és bannulatos hatásuk képezik. Megbízható sikerrel használatnak, seplő és májfoltok, a forrásig vagy fagy által keletkezett pirosság s a bőr minden tisztátalansága ellen. Egy nagy tégely ára 70 kr., egy kis tégely 35 kr. Egy nagy üveg mosdóviz 1 frt, egy kis üveg 50 kr. Hozzávaló Mandola-korpa szappan 25 kr.

Jolliesante-Crème

bőrfinomító és szépítő szer.

Kitűnő hatással bír a bőr finomítása és szépségének előmozdítására, valamint a pattanások s kiütések eltűzésére. Egy üveg ára 1 frt 55 kr.

JOLLISSANTE-PUDER

fehér, rózsá és sárga színben.

Kiváló finomsága miatt ajánlható leginkább. — Az arca láthatatlanul tapadva, annak kellemes színt ad. Egy nagy doboz ára 80 kr., egy kis doboz 50 kr.

Jolliesante-Fogpor

legégszesebb fogpor a fogak tisztítására, odvasodásuk és bűzösítésük eltávolítása s megővására, mely által egyúttal a foghúrs is a legjótékonyabb hatást gyakorolja. Egy doboz ára 50 kr.

Jolissante-szappan

már kellemes illatánál fogva is a legkedveltebb toilett-szappan. A bőrt finom és simává teszi, valamint előmozdítja s emeli annak friss, üde kinézését. Kivánatra mintadarabok ingyen adatnak. Egy darab ára 40 kr.

HAJ-RESTORER

biztos szer a megöszült haj eredeti természetes színének visszaállítására. Egy üveg ára 1 frt.

Kapható: Molnár Lipót gyógyszerésznél, mint készítőnél Kassán. Szentesen Gombós László gyógyszerárban. 20—1

Alólirott tisztelettel tudatom Szentes város nagyérdemű közönségét, hogy Gombos László gyógyszerész úr házában lévő italméresi üzletében az alábbi árak mellett, a legjobb minőségű borok, mindennemű pálinka, kitűnő gyógy-cognacok és elsőrendű kőbányai Dréher-féle sör szolid árak mellett, pontosan kiszolgálók.

Borok árai:

Villányi vörös bor literje	— — 60 kr.
„ rizling „	— — 50 „
„ siller „	— — 40 „
„ fehér asztali ó-bor	— — 40 „
Csongrádi új bor	— — 36 „

Pálinka árak:

Szerémi ó-szilvórium literje	— 1 frt 20 kr.
„ új szilvórium „	— 1 „ —
Kisústón főtt barack „	— 1 „ 20 „
„ törköly „	— 1 „ —
„ szilva „	— 80 „
Gabona pálinka literje	60—50—40 és 32 kr.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, maradok tisztelettel:

Tarnóczy János.

3-2

Kizárólag Dréher-féle eredeti friss töltésű dupla márciusi

PALACK-SÖR,

mely minden más gyártmány köz-elismert legjobb minőségű

Dobray Sándor kereskedésében

legelőbban folyton kapható.

Csakis Dréher-féle sört igyunk!!

A Dréher-féle, kétségtelenül a legkitűnőbbnek elismert

sör-gyártmányok

jégbehűtött palackokban, mindenkor friss fejtésben raktáron vannak és kaphatók:

EISLER LAJOS

fűszer- és csemege-kereskedésében.

3-3

FIGYELJÜNK!!

Mindennemű festék, ecset és lackárúk

kitűnő minőségben és nagy választékban, továbbá jótállás mellett csiraképes

gazdasági, konyhakerti és virág-magvak,

legfinomabb

fűszer- és csemege-árúk,

szolid kiszolgálásban, a legjutányosabb árban, nagyobb vételnél megfelelő árkedvezmény, kaphatók Szentesen:

LÖWINGER ADOLF

fűszer, festék- és csemege-kereskedésében, nagyvendéglő épület.

3

3-3

Hirdetés.

Szabó Zsigmondnak a vásárhelyi utcában, a piactér közelében levő háza, a volt Szarvas vendéglő épülete f. évi Szt.-György naptól — akár azonnal is — egy vagy több évre haszonbérbe kiadó, esetleg eladó is. Értekezhetni a tulajdonossal IV. tized 92. sz. házánál vagy túl a kurcai fa-üzletében.

„ Utolsó főhuzás. „

Magyar

osztály sorsjáték.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben

1 Millio Korona.

Huzás naponta

1896 Majus 12-től 28-ig.

Nyeremény	korona	korona
1 jutalomdíj	600 000	= 600 000
1 „	400 000	= 400 000
1 „	300 000	= 300 000
1 „	200 000	= 200 000
1 „	100 000	= 100 000
2 „	40 000	= 80 000
2 „	20 000	= 40 000
5 „	10 000	= 50 000
10 „	8 000	= 80 000
34 „	6 000	= 204 000
100 „	2 000	= 200 000
200 „	1 000	= 200 000
2 650 „	200	= 530 000
22 000 „	150	= 3 300 000
25 007	nyeremények és 1 jutalom	= 6 284 000

Ezen 57 nyeremény közül az utoljára kihúzott kapja a 600 000 korona jutalmúját.

III. osztályú vételsorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
60,—	30,—	6,—	3,— forint

Ezen eredeti sorsjegy árakon kívül ajánlott levél portója és nyeremény jegyzékért 25 Kr. melléklendő.

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beklidése mellett vagy utánvétellel

Heintze Károly

Budapest, Szervita-tér 3.

Sürgöny cím: **Lottoheintze Budapest**

II. osztályú sorsjegyeknek a III. osztályra való megújítása a II. osztályú sorsjegy visszaadása és a megújítási díj befizetésével és pedig:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
20.—	10.—	2.—	1.— forint

legelőbban május 2-ig eszklendő.

Nyertes sorsjegyet minden magasságban beváltak.

A KÖBÁNYAI KIRÁLY-SERFŐZŐ KIZÁRÓLAGOS FŐRAKTÁRA!

Van szerencsém a t. közönség tudomására hozni, hogy a kőbányai király-serfőző részvénytársaság kizárólagos főraktárát és képviselőségét Szentesre nézve elnyervén, abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy a nagyközönség e nemű igényeit a legkitünőbb sörrel, a legjutányosabb árban s mindég friss gyártmányal elégeithetem ki, sőt viszonteladóknak jelentékeny árengedményeket is biztosíthatok.

Palacksörök: (valódi márciusi és nem ászok sör)

egy nagy palack 16 krajcár, egy kis palack 11 krajcár.

Kettős márciusi, bajor és pilseni mintára koronasör 1 palack ára 18 kr.

Lakodalmak vagy névnapok alkalmára 25 literes hordócskákban, a legmérsékeltebb árszámítás. — 10 palacktól a megrendelés házhoz szállítatik.

Főraktár saját házamnál, felsőpart, volt Dócsay-ház.

A t. közönség becses pártfogását kérve, vagyok
Szentesen, 1896. február hó.

12-8

Tisztelettel:

NEUMANN JÓNAS.

FELHÍVÁS!!

Tisztelettel tudatom a t. közönséggel, hogy a tavaszi idényre kézmű-, divat- és rövidárú-kereskedésben a legdúsabb választékban vannak

női ruhára:

dupla szövetek a legújabb és legizlésebb kivitelekben, 20 krtól feljebb, minden áron.

Legjobb mosó-karton, voál, festő óriási választékban, 14 krtól feljebb, minden ártért.

Atlasz-szatén, batiszt, zefir, delin, cöpper, ripsz, 28 krtól feljebb, minden ártért.

Férfi öltönyre:

dupla széles szövetek, scheviottok, peruvien, kamgárnok és trikok, 80 krtól feljebb, minden ártért.

Pamut-tricó, fusztimi, mosó-szövetek, 20 krtól feljebb, minden ártért

Vásznak, zefirek, oxfordok, siffonok, elősmert legjobb minőségben, minden ártért.

Asztal- és ágyneműek, amerikai vásznak.

Ing, gallér, kézelő, nyakkendő, eső- és napernyők, fűző (mider), női és férfi harisnyák, keztyűk.

Zsinór, gyöngy- és selyem-diszek, csipkék himzések.

Mindennemű rövidárúk, női- és férfi szabókélekekből óriási raktár.

Minél tömegesebb látogatást kér

BUDAY IMRE,

kereskedő,
a szentesi (nagy)lakarépk. házában.

Özv. Götzl Ignácné

Sajtós féle házánál egy bolthelyiség van szt.-György naptól kiadó, ugyanott kitünő kadorka szólóvessző van eladó.

Több mint 50 év óta
sikerrel használtatik!

Az

Eszéki Spitzer-Kenőcs

és az

Eszéki Salvator-Szappan.

Valódi minőségben csakis
mint eddig, ezentúl is

ESZÉKEN, felsőváros

DIENES C. J.-féle

gyógyszertárban

készül és megrendelhető.

Szeplőket

és

májfoltokat,

valamint az összes

bőrtisztátalanságokat

biztosan eltávolít

1 tégely valódi Spitzer-kenőcs . . . 35 kr.

1 üveg valódi Spitzer-mosódóvíz . . . 40 kr.

1 darab valódi Salvator-szappan . . . 50 kr.

1 doboz valódi lyoni rizspor, három színben . . . . . 50 kr és 1 ft.

1 tégely kézpaszta . . . . . 60 kr.

Figyelmeztetés!

Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg beiktatott védjeggyel el vannak látva és kériatik a t. közönség csakis Dienes-féle eszéki kenőcsöt és szappant kérni és elfogadni.

20-8

Védjegy.
Védjegy.
C. Brády

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfútság, savanyu, felbőffőség, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkakiválás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejtájánál, a menyhiiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámoroidoknál.

Említett bajoknál a **Máriaczelli gyomorcseppek** évek óta kitünően bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány lausit. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszer-tára **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tisztelesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

A **Máriaczelli gyomorcseppek** valódián kaphatók

Szentesen Várady Lajos, Podbradzsky F. K.-Sz.-Mártonban Szilárdy Károly s Remetey Dezső gyógyszer-tárban

FELSENBURG BENEDEK óra-, arany- és ezüst-ékszer-, varrógép-raktára, SZENTESÉN.

Alulírott tisztelettel felhívom a nagyérdemű közönség figyelmét 23 év óta fennálló óraraktaimra, hol a legjobb szerkezetű **inga, schwarzwaldi és ébresztő fallórák, a legfinomabb svájci zsebórák arany, ezüst és nickel tokokban**, valamint mint különlegesség a **világhírű Glashütte és Longines órák** jutányos áron és előnyös részletfizetés mellett kaphatók.

Arany-láncok, medaillonok, fűgők, gyűrűk brilliánt-kövekkel stb.

Varrógépek raktáramban a híres magyar gyártmányú **Adria-varrógép**; a legújabb és legfinomabb szerkezetű **karika-gépek**, Singer, Howe, valamint Cylinder-karikagépek családú és ipari használatra. Eladás előnyös **havi vagy heti** részletfizetés mellett is.

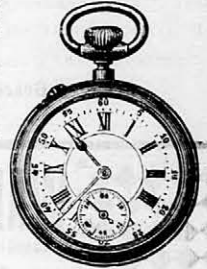
Legfinomabb **szemüvegek**, melyek elsőrangú optikai gyárból kerülnek ki. **Órák és varrógépek javítását gyorsan, pontosan és felelősség mellett teljesítem.**

Midőn a nagyérdemű közönség 24 év óta működéseim iránt tanúsított bizalmát megköszönöm, kérem azt számomra tovább fenntartani.

10-4

Kiváló tisztelettel:

Felsenburg Benedek.

Üzleti értesítés.

Tisztelettel tudatom a n. érd. közönséggel, hogy Szentesen, a Kossuth-tcai Götzl Izsákné-féle házban, a mai kor igényeinek megfelelő

női divattermet

nyitottam.

Divattermetet személyes bevásárlásaim alapján rendezem be és nálam nem csupán a legújabb divatú női **kalapok és koafürök** vannak mindenkor dús raktáron, de ezenfölül nővérem személyes vezetése alatt, aki elsőrangú budapesti női ruhatermekben évekig gyakorolta magát,

női ruhák varrását

is elvállalok a legegyszerűbbtől, a legelőkelőbb s mindég izléses kivitelig.

Üzletemben továbbá minden női **hímzéshez előnyomatást** rendeztem be gazdag minta-választékkal s raktáron tartok mindenféle, a női **hímzéshez szükséges kellékeket és ruha díszeket is.**

Továbbá van szerencsém a t. női közönséggel tudatni, hogy régi **kalapok felfrissítését és újradíszítését**, valamint raktáromon levő mindenféle **divatos kalapformáknak tetszés szerinti kiállítását**, a legújabb divat szerint szintén mindenkor pontosan, szolid kivitellen és olcsó árban számítva, vállalom el.

Midőn vállalatomat a nagyérdemű közönség szíves figyelmébe ajánlom, vagyok tisztelettel:

ö.zv. Schiller Hermanné.

Legszolidabb bevásárlási forrás!!

BARTHA SÁNDOR

fűszer-, festék- és csemege-kereskedésében, Szentesen.

Mindennemű **fűszerek** a legjobb minőségben és a legszolidabb kiszolgálásban; továbbá mindennemű **festék**, olajba törve vagy szárazon; **olaj, ecset és szobapadló-lack**, a legjobb minőségben és olcsó áron kaphatók.

Valódi kőbányai korona és bajor sörök, egy palack 18 kr.

I. rendű boszniai szilva és szebeni szalámi.

Védjegy 19. és 20 sz.

Az általánosan ismert, jó hírnévnek örvendő s több oldalilag kitértetett sóborszesz készítményem - kelendőségénél fogva - sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon címjegyeimet módosítom s arra kék nyomatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SÓBORSZESZ

Általánosan elismert kítundó házi-szer; különösen a **bedörzsölés-kenő-gyuró-gyógyomlánnál (massage)** igen jó hatású. Ajánlható egyszersmind fogtisztító szerül is, a mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghúst erősíti és a száj tisztá, szagtalan ízt nyer a szesz elpárolgása után, ugyancsak felhasználásra és hajidegek erősítésére, fejkörpa-képződés megakadályozására és annak megszüntetésére.

Ára egy nagy üveggel 90 kr. kisebb üveggel 45 krajcár.

3-1 Brázay Kálmán, Budapest, IV. kerület. Múzeum-körút 23. szám.

Kapható Szentesen: Abaffy László, Dobray Sándor, Eisler Lajos, Gunszt Dávid, ifj. Kovács Sándor, Pláger Vilmos, Saághy József, Sárossy Imre gyógyszerész, Szénássy Ferenc utóda, Szépe Károly, Várady Lajos, ifj. Vecseri Sándor, Zuckermann Károly uraknál.

A magyar királyi államvasutak gépgyárának vezérügynöksége

B u d a p e s t, József-körút 41. szám alatt.

Ajánlja: a magyar királyi államvasutak gépgyárában készült gőzcséplő-garnitúráit, ipari célokra alkalmas „Compound” lokomobiljait és egyéb gazdasági gépeit.

1896. augusztus 1-től, Váci-körút 32. és József-körút 41. szám alatt.

Árverési hirdetés.

Néhai Molnár Terézia, özv. Somodi Istvánné hagyatékához tartozó I. tized 519. számú (vásárállás) ház f. évi április hó 7-ik napján, d. e. 9 órakor, Szentes város közháza udvarán nyilvános árverésen el fog adatni.

Szentesen, 1896. márc. 28.

Beszédes István,
közgyám.

1-2

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziáser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 25 év óta megbítható, fájdalomcsillapító bedörzsölések alkalmaztatik háziásernél, oszánál, tagszagattánál és meghűtéseknel és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyártója Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziáser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; fraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten.

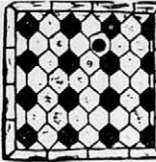
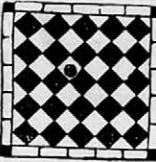
Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

Richter F. Ad. és társa, oszár. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt (Thüringia).

WALLA JÓZSEF

czementáru-gyára, építési anyagok raktára
Budapest, VII., Rottenbiller-u. 13.

Vállalkozik:
GRANITTERAZZO,
BETONIROZÁSOK,
CSATORNÁZÁSOK,
SZÖKÖKTAK,
CZEMENT-LAPOK és
MOZAIK-LAPOKKAL
KÖVEZÉSEK
elkészítésére stb.

Raktárt tart:
KERAMIT-LAPOK
KELHEIM-LAPOK
METTLACH-LAPOK,
TERRACOTTA-ÁRUK,
KÖFEDÉLPÉP,
TŰZÁLLÓ TÉGLAK,
KÉMÉNY-RAKVÁ-
NYOKBÓL stb.

Gyári raktára a
gartenaul Portlandi
czement és vízhat-
lan méss-gyárnak.

KÖZGÁGCSÓVEK

Gyári raktára a
gartenaul Portlandi
czement és vízhat-
lan méss-gyárnak.

Olcsó pénz

4%, 4½%, és 5% kamatlábra
megfelelő tőketörlesztéssel 15–50 évig
terjedő visszafizetés mellett

földbirtokra

a legelőnyösebb föltételek
és legrövidebb idő alatt
kapható

a hatóságilag engedélyezett és tör-
vényesülleg bejegyzett

„Ingatlan és Földhitel Köl-
csön Forgalmi Intézetnél”

Tulajdonosok:

3-1 Szallai J. József.

Bővebb felvilágosítással szolgál

HOFFMANN JAKAB

Szentesen. — (Hariss-ház.)

Lóárverés.

Néhai Nagymélt. Gróf Károlyi Alajos örökösei csongrád mágocsi uradalmában:

1 drb. 7 éves oldenburgi mén;
— 180 cent. magas.

23 drb. 4 éves herélt — nyereg alá és hámba betanított ló, — Deficit, Northstar, Nonius és Majestoso mének után, továbbá:

14 drb. mustra igás kanca ló — f. évi április hó 27-én délelőtt 9 órakor, nyilvános árverésen készpénzfizetés mellett fog eladatni.

Előre bejelentett érkezés esetén az orosházi vagy szentesi állomáson fogatok fognak várakozni.

3-1 Az uradalmi intézőség.

496. v. 1896. sz.

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-

hírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbíróóság 1895. évi 12687. számú végzése következtében Szathmáry Ede ügyvéd által képviselt *Mindszenti takarékpénztár* javára *Szobotka Gusztáv*, *Goldmann Ignác*, és *Diamant Manó* ellen 900 frt s jár. erejéig 1896. évi márc. hó 2-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfogalt és 11447 frtra becsült lovak, ökrök, tehének, kocsik és 12 drb. mindszenti takarékpénztári részvényből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. járásbíróóság 2767/1896. számú végzése folytán 900 frt tőkekövetelés, ennek 1895. évi május hó 20. napjától járó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 68 frt 20 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Mindszenten, a község házánál leendő eszközzésére 1896. évi április hó 10. napjának d. e. 10 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfogadni. Szobotka Gusztáv részére ügygondnokul Elek Ignác nevezetvéni ki.

Kelt Szentesen, 1896. évi március 22.
VEGH SÁNDOR,
kir. bírósági végrehajtó.

Gyönyörű minták magánfeleknek ingyen és bérmentve. Gazdag, még soha nem létezett mintakönyvek, szabóknak bérmentve.

ÖLTÖZÉKSZÖVETEK

Pervien és Doszking a magas Klerusnak, előírás szerinti szövetek a cs. és kir. hivatalnok-egyenruhákhoz, valamint veteránok, tüzöltek, tornászok, inasgyenruhák részére; billiard-, játékasztal- és kocsai-húzat szövetek.

Legnagyobb raktár stájer, karintiai, tiroli stb. lődenben úri és női öltözékekhez, eredeti gyári árakon, olyan nagy választékban, amilyent 20-szoros konkurrenca sem képes nyújtani.

Legnagyobb választék csakis finom, tartós női gyapjúkelmékben a legvilágosabb színekben. Mosó-kelmék, úti piédek 4 firtól 14 forintig, továbbá

szabókelmék (mint ujbbélés, gom-bok, tük, cérna stb.)

Árát erő, szolid, tartós, tiszta gyapjúkelmét és nem olcsó rongyot, mely a varrásdíjat alig éri meg, ajánl:

Stikarofsky János,
Brünnben,

(az osztrák ipar központja.)

Legnagyobb gyári raktár, ½ millió forint értékben.

Alapítatott 1866-ban.

Széküldés csak utánvétellel.

Figyelmeztetés! Ágensék és hársok-féle áru” cége alatt szokták silány árukat eladogatni. Nehogy a t. fogyasztó közönség félrevezetessék, ezennel kijelentem, hogy én ilyes egyéneknek semmiféle feltétel alatt sem szoktam árú eladni. 20-8

Saling Lidia örököseinek

a Sonnenfeld-féle telep mellett 9 részlet, a görgösön 4 részlet szántóföldje, végül ugyancsak az alsó réten a Szlavik-féle 9 és fél részlet szántóföld eladó — Bővebb felvilágosítást ad:

Saling Géza tanító.

Alapítatott: 1865-ben.

A legjobb

**ZONGORÁK,
PIANINÓK**

és

HARMONIUMOK

legolcsóbban kaphatók tökéletes jótállás mellett,

HECKENAST GUSZTÁV

hírneves zongora-eladási és kölcsönző intézetében.

Budapest, IV., Kigyó-útca 7. szám.

Schiedmayer és fiai, leghíresebb zongorák és Thüringia Organ C. egyedüli képviselője, a világ legjobb és legolcsóbb harmoniumai. **ÁRJEGYZÉK INGYEN.**

6-5

A „SZENTES és VIDÉKE” HUSVÉTI MELLÉKLETE

Husvét.

Husvét — tavasz nyíltának gyönyörű ünnepe!

Háromszoros a tavasz. Ismered-e annak három változatát?

Aranyos tavasz kint a természetben. Vidám egy fickó ez. Egyszínű és paszizöld — ez az üde, egészséges természet új turistaöltönye.

Könnyedén halad tova az új életre serkent ifjú legény erdőn-mezőn, hegyen-völgyön át. Pacsirtadal, fürjek pityapalattya, fülemilének az ő vidám danája. Az emberek úgy örülnek az ifjú jövevénynek.

Minden ablakon bekopogtat, minden szobácskába betekint pajkos mosollyal és friss virágot hoz ajándékba, szobák díszül.

A Jucinak, ahogy vizet merít a kútból, néhány szál ibolyát tűz a keblére és beszél neki a szerelméről, boldogságról, rózsás verőfényről; a Miskának meg, ahogy a kapuban ödög, kicsiny hóvirágcsokrot tűz a kalapja mellé s a fülebe dudorássza a nótát: »Kék nefelejtis, kék nefelejtis virágzik a temetőn...«

Aztán csoportba csalogatja az utca gyerekseregét: »Jöjjetek, menjünk le a völgybe, a réten kigyózó csüstpatakhoz. Játsszunk, dalolunk, virágot tépünk, üdvözlétlül nagyanyónak! Jöjj csak, Misi, faragjunk fűzfásipot és fújunk rajta vidám tavaszi dalt!«

Aranyos tavasz a természetben! Örvendve repes feléd ifjú és öreg, kitágul a tüdő és megtelik gyönyörrel a szív, mert jól érzi magát az ember nap sugaras verőfényedben!

Van még egy tavasz, mely egyszer virul és soha többé... az élet tavasza

Aranyos édenkerte a gyermekkorunk, az ifúság vidám, gondtalan éveinek. Mily derűsen mosolyog ránk alá az égről a naptányér, a gondnak legkisebb felhőpalastjától se elhomályosultan. Öröm és szeretet, aranyzárnnyu angyalokként vezetitek a gyerekeimbort virágos, napsütötte téreken.

A remény bimbói fakadoznak körülötünk, az egész világ feltárul vágygyal teli keblünknek.

De főlebb száll a nap; lassan, óvatos lépéssel halad útján a vándor, gyakorta izadva a munka, a küzdelmek és aggodalmak súlyos terhe alatt. Zivatarok lepik meg vándorútján. Ószre fordul körülötte minden; keserű csalódások fagyos zuzmarája hervaszítja el reményeinket. Balrafordult remények, teljesületlen vágyak... lehulló lombozat!

Jön a tél: szénfekete fürteinket fehérre festette; kint, az utolsó hajlékba tér meg a fáradt vándor és nem is jön vissza többé. — Az élet tavasza — a feledettséggel csendes temetőjében szóródnak szét virágai.

De van ezenkívül még egy tavasz — a szív tavasza!

Kéjesebb ez a természet tavaszánál, mert virágai el nem hervadnak, dala el nem némul soha! Vidámabb az élet tavaszánál, mert örökifjú, ha a szemek fénye elhalványult, hajunk megderesedett és kezünk reszketőssé vált is; sugaras napfény ő, ha az eget felhőkárpit fedi is el, ha kint vész, pusztulás és vihar tombol, ha ránk szakad is az élet ösze és tele. Ragyogó, sugaras reményszövétnék ő a halál éjsztétében is!

Aki e tavaszt bírná tulajdonul: a legboldogabb, a legszerencsésebb embernek kellene lennie e földön.

Husvét, te szívek tavaszának ünnepe! Távolléte felől, a Üdvözítő megszentelt sirjáról, ki halottaiból feltamadott, az öröklét derűs szellője lengi át a mindenséget, az emberi szíveket!

Az isteni szikra új életet teremt. Akarja — és az elcsüggedt kebelt életöröm, újuló remény szállja meg; kihavadt szívekbe ujult gyönyör száll; megkínzott, elgyötört lelkekben felvirul újfent a hit gazdag malasztja, új forrása buggyan fel a reménységnek.

A kereszténység husvéti imája szerint: »Mi régi: mind elmúlt; lásd, im megújodott ismét minden!«

Az ég adjon meg megannyiönkat vidám, örömteli husvétal — a szív örök tavaszával!

Püsztor.

Husvétli ének.

Hatalmas Isten,
Meg adtad örüink,
Hogy erős hitben
Aldva dícsérjünk:
Nem fáj a szegénység,
Nem gyötör a kétség,
Ha te vagy velünk!

Fiadat küldted,
Jézust a földre,
Minden sebünket,
Hogy bekötözze.
Czipelje keresztünk
S szenedve helyettünk
Roskadjon össze!

Jézus! neved fény,
Imádjunk téged!
Kínok keresztjén
Hány sebed égett!
S most is mellénk állasz
Te, ki megváltád az
Emberiséget.

Ó szenvedések
Meggyógyítója!
Kit üz baj, vétek:
Szellemed óvja.
Te vagy a koldusnak,
Te a szingyló dúsának
Vigasztalója!

Térdre borulva
Könyörgünk hozzád:
Szegényre, búsra
Ragyogjon orozád!
Legyen békességünk,
Üdvben áldott népünk
S boldog az ország.

Érdnyánszky Gyula.

Apuka mindent tud.

Ira: BARANGÓ.

A husvéti szünidő alatt meglátogattam egy gyermekkori barátomat, ki egy vidéki városkában mint igazgató-tanító működött. Régtől nem láttam őt és örültem házi boldogságán.

Szeretreméltó neje, bakfislány, aki szintén épp a szünidőre érkezett haza a szülei házhoz, még két szép lánycsimota 7—8 éves korban s a legkisebb, a vakarcs, a család szeménye, egy négy éves fiúcska — ebből állt a kedves család.

Most is, hogy pipázva, csevegve kint ültünk a kertben s reánk áradt a tavaszi nap sugaras verőfénye — barátom neje a kézimunkájával szintén hozzánk csatlakozott —, — a kicsi emberke ide-oda futkosott a rügyező bokrok közt, ki-kidugva itt-amott bozontos fejét, beleütögetve fitos orrocskáját a fesledező sárgászöld levelekbe, s aztán nagyhirtelen abbahagyva a játékot, hatalmas ugrásokkal rohant felénk.

— Anyuka, nem soká itt lesz a nyulacska. — A Lizi azt mondja: holnap. Ugy-e, addig csak egyszer alszunk és aztán? De Lizi azt mondja, hogy a fészekhez moha kell és apuka nem akar az erdőbe kimenni. Ugye apuka, akarsz? És ezzel hirtelen felmászott az apja térdére s kérően tekintett szemibe.

Meglepetve láttam, hogy barátom arca hirtelen elkomorlyodott és felesége szemibe könnyek loptóztak.

— Hagyd békén apukát; szól a tanítóné elodázóan. Menj a lányokhoz. És ha jók lesztek, akkor eljön a nyulacska, akár mohát, akár más egyebet talál a fészekben.

A gyerek duzzogva futott el, — engem meg nyugtalanított barátaim hirtelen elváltozása. De igyekeztek leküzdeni felindultságukat és a tanítóné magyarázóan mondta:

— Felujul bennünk az emlék, mikor

szegény uracskámnak az a borzalmas ijedsége volt és mindig rémület fog el bennünket, ha arra az este emlékezünk.

Szerettem volna tudakolni: mi volt az? — de a két kisebb leány e percben az örömteljes kiáltással futott be a kertbe:

— Megkezdődött a husvét vakáció!

De mikor este ismét együtt ültünk hármascskán, barátom a következőket beszélte el:

A mult év husvétját előződen történt, ünnepe előtti szombaton. Az írásos feladványok kijavításába fogtam, de a gyerekek könyörögtek, hogy menjek ki velük az erdőbe.

Örömmel engedtem kérésüknek, mert gyönyörű tavasi nap volt. A lányok kosárákat hoztak magukkal, a mohát begyűjteni; én meg fiacskámat vezettem kézen, aki boldog volt, hogy velünk jöhetett.

Tudod, hogy három leánykánk született előbb s képzelheted örömlenked, boldogságunkat, mikor negyediknek fiúcskát kaptunk. És milyen fiút! — No, hiszen ismered a kékszemű haszontalan lurkót és képzelheted, hogy bizony az egész ház elkenyézette. De szeretetünket vissza is fizeti meleg szivecskéje és apukáját kiválóan részesíti kegyeiben.

Nos hát, futkostunk az erdőben. Vadvirágok illatoztak mindenfelé, hová a nap-sugár behatolhatott, a tisztásokat bársonyos gyepzsájt fődte s a levegőben pillangók röpködtek. Letelepédünk a puha erdei mohára és meguzsonátunk.

— Atyuska, hol lakik a nyúl? kérdezte legkisebb leányom, jóízűt falva vajás kenyereből. És én elbeszéltem nekik a nyúl családi életét, ahogy éppen tudtam.

— Apuka, ugyan füttyülj neki, hogy jöjjön elő; kért fiacskám, bizalommal tekintve fel hozzám. És én vidám hangulatomban hosszasan füttyöt hallattam, mire — oh csudák csudája — a közel bokorból csakugyan előbukkant egy nyúl s hatalmas ugrásokkal, rémület futván el közvetlen közelünkben, csakhamar el is tűnt.

Persze, véletlen volt az egész, de a gyerekek öröme mindamelllett határtalan.

— A p u k a m i n d e n t u d ! kiáltá fiacskám szent meggyőződéssel, a legmélyebb csudálkozás hangján; de a nagyobbakon is kitetszett a csudának hitt hatása.

— Még egyszer, apukám, könyörgött a kis lurkó, belecakaszodva kabátom szárnyába. En azonban őrizkedtem olyan hirtelen tönkretenni a varázst és kacagva mondtam:

— Kétszer nem tesz ám meg ilyesmit a nyulacska. — Aztán haza is kell sietnünk, hogy anyukának átadjuk a mohát.

Két órával később már ismét az íróasztalomnál ültem, hogy tovább javitgassam az írásbeli dolgozatokat.

Kissé izgatott voltam e munka közben, mert az iskolaszolga hazajöttömkor elmondta, hogy a patakparti molnárék nagy fekete kutya, vesztettség tüneteivel elbódorgott.

Bár az eb lakásomtól ellenkező irányban futott volt el, rögtön közöltem az esetet nőmmel és a házbeliekkel és szigorúan meghagytam a gyerekeknek, hogy nem szabad a kertbe lemenniük.

Munkámhoz láttam. A konyhában a feleségem tojást festett és kalácsot sütött s a lányoknak megengedte, hogy segítségére legyenek. A fiacskám piros ruhácskáját meg az imént a kert bokrai közt láttam megvilanni, melyre irodám ablaka nyílt.

Enyhe, üdítő légáramlat csapott felém

a kertből s a harangzúgás hirdeté husvét szent ünnepeinek előjvetelét.

Kezeim önkéntelen imára kulcsolódtak és feltekinttem.

Uram, istenem, mi ez! A kertet a leáldozó nap aranyos fénye öntötte el, fiacskám a földön ült, gyönyörrel szemlélve a maga körött készített apró mohafészkeket; — de a nyitva felejtett kertajtón át lassan cammogott be egy lompos fekete eb és jött közelebb, közelebb.

Piros nyelve hosszan lógott ki a szájából, szemei révedezve tekintettek és farka alácsüngött: megismertem — a molnárék kutyaája volt!

Én teremő istenem, mit tegyek!

Kiugorjam az ablakon, kiáltok, — mindez a végromlás lehetett és a legborzasztóbb pillanatok műve volt.

E percben a fiúcska is észrevette az ebet és örömmel kiállt:

— Pajzán, hé ide Pajzán!

Rémületemben valami alkalmas fegyvert kutattam; — puskám a falon függött, meg kellett töltve lennie, — hiszen nem egyszer riasztottam el vele a verebeket. Lekaptam a fegyvert és célba vettem az ebet. Uram, teremőm, — valamikor diák koromban nem voltam utolsó céllövő, de évek óta kijöttem a gyakorlatból és . . . az eb már egészen közel volt . . . gyermekem életéről volt szó!

Szemem szikrát hányt, ahogy másodszor céloztam és — nem mertem a fegyvert elsütni.

— Hohó, Pajzán! ne kapkodj! hangzott be hozzám újból fiacskám vidáman csengő hangja.

Szivem bálványja, én édes gyermekem . . . nem merek . . . nem merek lőni!

»A p u k a m i n d e n t u d ! Ugyan ki sugta e szavakat hirtelen a fülembé? — Nem, én édes gyermekem, apád nem tud semmit, de az úristen, a nagy és hatalmas, az mindent tud. Az ő nevében tehát, ha meg kell lenni!

Még összefolyt előttem egy világos szöszke gyerekefej és ahoz lapulva az eb bozontos fekete feje . . . aztán egy durranás . . . és elvesztettem eszméletemet!

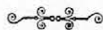
Ahogy magamhoz tértem, olyan érzéssel feküdtem ágyamban, mintha valami borzasztónak kellett volna történnie.

De szobánk olyan volt mint egyébkor, a feleségem az ágyam mellett ült és kezemet fogva, rebegte:

— Hála istennek!

És ágyam mellett állt a fiacskám is — én istenem, most már mindenre eszméltem . . . és felém terjeszté ki apró karjait, puha meleg arcocskáját az enyémhez szorongatta és szepegte szólt:

— Apuka, nem szabad betegnek lenni . . . rossz kutya megdöglött . . . holnap jön a nyulacska.

A próba.

— Margit és Laci históriája. —

Írta: Bartóky Mariaka.

Az asszony összeesve, kimerülten ült a szőlyében, előtte, alacsony tabouretten a férfi. Nyugodt nézésű gyönyörű barna szemé jószággal és szeretettel pihent az asszony arcán, lassan felé nyílt, szelíden megfogta keskeny, sovány kezét s kéro, halk, szerelmes hangon szólt hozzá:

— Margit, béküljünk ki.

Az asszony nyugodtan hagyta kezét a férfi

erős tenyerei közt, néezett nagy, világos tekintetű barna szemével s csendesen mondta: — Istenem, Laci, hát mi haragudtunk egymásra?

A férfi arca felléngolt; lehajtotta fejét a kicsi kézhez, először a homlokához szoritotta s aztán hosszasan megcsokolta.

— Margit, maga tökéletes asszony!

Az asszony riadtan, idegesen, csaknem visszataszítottan kacagott fel, olyan éles, tres, rideg hangon, amitől összeborzad az ember. Idegesen elkapta a kezét s száraz, rekedt hangon, fásultan, merően a Garam szeméibe nézve felelt:

— On ismét téved!

Erősen megnyomta az i s m é t szót, végig simította homlokát s bágyadt, szelíd, megadó hangon, mintha az előbbi haragját, mintha az előbbi kacaját megbánta volna folytatta:

— Igen, Laci, ismét, ugye és feltűnik magának, hogy én így beszélék, de úgy látom, dacára, hogy mindig szemeim előtt voltam, maga észre se vette, hogy én olyan nagyon megváltoztam. No ne nézzén réám olyan ijedten, hisz nem úgy változtam meg, hogy a hajam megöszült, a szemeim beestek, az arcom megráncozott, fájdalom, nem így. A hajam még mindig barna, a szemem, arcom is olyan, mint eddig volt, sőt kacagok is elég gyakran, mert akinek sírni nem szabad, meg kell tanulnia kacagni. Hanem tudja, a gondolkozásom, a lelkelem nem olyan, mint volt. Eppen magától hallottam egyszer, hogy az én lelkelem üde, életerős. Hát ez most már nem így van. Elhervert, megfakult s úgy összeaszott, oly hitvány lett, hogy nem szúrnyal a messze jövőbe, megelégszik a mával és csak a holnapot várja, de hogy milyen lesz az a holnap, azzal nem törődik.

A férfi szólni akart. Felemelkedett alacsony ülőhelyéről, de az asszony szelíden megfogta a kezét s gyöngéden kényszerítette az ottmaradásra, azután egyre csendesebb hangon folytatta:

— Lássá, ez a a félhomály, hisz tudja, mindig szerettem az alkonyt. Csábit arra, hogy egy mesét mondjak el magának, a melyben ketten szerepelnek s a kettő közül az egyik — én vagyok. Ugy-e meghallgatja? Mikor unni kezd, közébe szólnak, mintha képviselő lenne és nem fískális.

A hatás kedvéért ugy kellene kezdenem: »Volt, hol nem volt egyszer az operenciáson túl, — de most nem utazom h a t á s b a n, pedig volt idő, mikor abban utaztam. Igen természetesen, eredmény nélkül.

Ha az én régi énekre gondol, ugyan elhinné-e, hogy képes voltam órahosszat próbálni a frizúrámat, meg a fehér blouseomat, hogy állna jobban, két szallaggal-e vagy fekete bársonnyal, csak azért, hogy a mese másik szereplőjének tessenem.

Ah, mi asszonyok kétségbeejtőleg ügyűfekek vagyunk. Elhisszük, hogy ha a derekunk három centiméterrel karcsúbb, a frou-frounk hullámabb s a szallagom nem két, de rózsaszín, megtudjuk a szerelmét tartani annak, akinek odaadtuk a szívünk édes világát, a lelkünk minden nemes, jó érzését — előlegül. Egy pillanatnyi csend állott be. A férfi tekintete szemrehányóan villant az asszony arcára.

Ismét az az írtés, hideg, gúnyos kacagás volt a tekintetre válasz. Azután folytatta a nő:

— Hát ha magának így nem tetszik, mondjuk, hogy az e g y i k nem én vagyok, hanem egy vándorló lélek, aki sok hányattatás, küzdelem után biztos révbe jutott, a hol aztán a vesztét lelte.

Istenem, ma még mesélni sem tudok s nem is haragszom meg, ha kinevet. Persze, biztos révben nem lehet elveszni. Különböben azért mese, hogy lehetetlenség is legyen benne, ugy-e, így már elhiszi, hogy mese?

Az asszonynek egyre halkabb, fátyolozottabb lett a hangja, de azért folytatta. A férfi hallotta a szavakat, miket az asszony mondott, úgy ült ott előtte, a tenyerébe hajolt fejével, mint egy megtört bűnös.

— És Laci, az a szegény vándorlélek olyan boldog volt; Istenem, nem is lehet elmondani, mennyire boldog. Tökéletesnek tartotta a mese másik hőstét, gyengeség, hiba nélküli lénynek. Egyszer aztán elkezdtek sugdosni valami szerelmi históriát, a melyekben a megcsalt férjén kívül ő is szerepelt, persze, mint szerencsés győztes.

És szegény vándor léleknek, akkor kezdődött a három próbaesztendő, amely különbözően csak rövid félévben állt, mert a vándorlélek nem állta ki a próbát. És ezért nem vagyok én tökéletes asszony s nem engedhetem, hogy maga ismét csalódjék.

— Margit, maga kihallgatatlanul itél!
— Ne higgye, Laci. Tudom mit akar elmondani; lehet, hogy maga jobb mesélő, mint én, óh, maga már sok lelket altatott el a mesével és talán lelkiismeretét is. Maga is csak mesét mondana nekem. És magának a meséje annyival is szebb lenne, mert abban maga a szerencsés hős. Hiszen megnyerte a fogadást!
Garam, mintha villámütés érte volna, ugrott fel:

— Margit, mit beszél, kitől hallotta ezt? Aztán zavartan folytatta, hogy kicsoda gyerekes meséket gondol ki.

— Ez már nem mese, Laci. Vannak az embernek jó barátai, akik mindent elmondanak, a mi fáj a lelkünknek. Egy ilyen jó barától tudom, hogy maga fogadást ajánlott arra, hogy ha maga nem jön hozzánk, én nem fogadok el lovagul senkit. Ezt a fogadást azután 24 órán belül már tudtam.

Talán egy szavamba kerül, maga elveszti a fogadást, de akartam, hogy nyerjen és — nyert.

Lássa, ettől a fogadástól lett az én lelkem fakó, hervadt és elasztott és ezen már többé nem lehetett segíteni.

Garam megfogta az asszony két kezecskéjét, mint két acél-szorító. Így emelkedtek fel egyszerre. Szembe szálltak egymással, hogy szinte érezték lehelletük melegét. De az asszony most nyugodt volt, szeliden elhárította magától a férfi kezét és csendesen mondta:

— Ha én magát ezelőtt így láttam volna, mint ma, ha csak egyszer megfogja a kezemet, ha csak egyszer szólít a nevemen, eh, odaadtam volna életemet, meg a mennybéli üdvösségemet. De nem értem meg! udvariasak voltunk egymáshoz, — igen, egyébként is én azt hittem, már nincs többre feljogosítva.

A jó barát elmondta azt is, hogy van. És lássa, most már nekem mindenki egyforma. Értsen meg jól, mindenki.

Mindenkiben csak a szépet és nemeset keresem és látom, de tökéletes már nincs előttem.

És mikor ezt egy asszony nyugodt lélekkel tudja elmondani, akkor az asszony meg van halva.

És ez borzasztóbb annál a halálnál, mikor az ember összekulcsolt kezekkel fekszik a koprosóban. Ugye, akkor nem fogná meg a kezemet, brr! nagyon hideg lenne; így pedig közel áll hozzám, nem fél tőlem, még bókol is, hogy tökéletes asszony vagyok.

A hangja szinte rikácsoló lett. Mereven, visszariasztóan nézett a férfira, azután visszadobta magát a székbe.

A szemébe nem jött könny, megköszönte a torkát s udvarias, száraz hangon válaszolt a távozó férfi üdvözlésére. Mikor azután az ajtó bezárult, hirtelen szilaj, szenvedélyes zokogással borult a szölye támlájára.

— Istenem, hát mégis igaz volt!

Szomjas huszár.

Barna kis lány vizet merít a kúton —
Lovas huszár ott vágta el az úton:
»Barna kis lány, adj innom egy korty vizet,
Szomjas vagyok... soha ilyen meleget!»

»Hogyne adnék! — jó szíve van a lányoknak,
S oda nyújtja a korsót a huszárnak.
... »Nem ér semmit! Csak víz a víz, anygalom,
Teremt'ugyse, most még jobban szomjazom...»

Csók kell nekem, ne húzódozz, édesem!
Szomjazom rá s ahol érem, ott veszem.
S nagy hirtelen lehajolva lováról,
Csókot lop a piruló lány arcáról.

Barna kis lány vizet visz a konyhára —
Anyja csak néz lánggal égő arcára:
»Lányom, lányom, szólj, mi történt teveled?
— »Édes anyám, soha ily nagy meleget!»

Gulyás Elek.

Virágvasárnapján!

Irta: Dr. Mikeöz Ödon.

Lchullottak a falevelek sápadtan, halottan a lombos ágról, amint hűvös, deres csökját rálehelte az őszi enyészet.

Temető lesz az erdő, melynek kopasz gallyai között sirva futott tova a hegyekről leszkótt esti szél, — fáza szállt enyhébb vidékre, hol még tén életet — nem haldoklást talált.

Mint a csontváz, — melynek izmai már leszáradtak — zörgött a fák tárgalya, hogy elzavarja az ott megtelepedett varjúsereget, — kergetvén azokat is a halál országából, — melyek gyászfekete lomha testüket ijedten emelték a kék levegőbe, hátha ott még szabad az élet, örök a lét, nem vett hatalmat az enyészet.

Senyvedve sápadozott a fűszál halott testvéreinek között, majd szemfedőt borított rá az őszi kód. Elrohadt az erdő s mezők virága — piszokká, sárré; — a szinpompa unott szürkeségbe visszett.

Nem hallzott többé rigófűtűt, madárdal, csak a tovasiető varjak károgtak halotti danát a haldokló természetnek, — s útszéli, takarodó verébsereg pletykázott hazug mesét az erdő titkárról, madár-szerelmeiről, virághervadásról.

Majd lomha, szürke felhők jöttek az alkonyattal, melyek közül lopva fut alá egy-egy csillag...

Minden haldoklott, ahogy megsuhintotta az enyészet halálos kaszáját!

*

Te szép kikelet, a természetnek haddon leánya, miért is neveltél virágot, mezőt, lombot?

Hogy fájjon az elmulás?

Mintegy fájo, reszkető sóhaj szállt fel a mindenek Urához: Vajjon lesz-e feltámadás? A halál országából kel-e új élet? Az elrohadt virágból nő-e újra fűszál, ékes mező? Hangzik-e még a némaság helyén újra madárdal? Felölti-e még a rét újra himes ékeségét? ... Bir-e vaj a kikelet életadó ereje az enyészettel, a halállal?!

És lett újra lombos erdő, annak zengő muzsikája! Verőfényben ragyogó harmatos fű, virágpompa újra díszlik!

Oh, te szép kikelet, természeti erőlkéletadó kútforrása, kezdete a létnek, újra életre keltetted a világot!

Dicsőfénytől sugárzó homlokodat körülövezve a napsugártól aranyos fellegkoszorúval, — hajnali bibort vetve vállaidra, megjelentél, hogy újra legyen élet, öröm, boldogság!

Tekinteted kéjes meleget áraszt mindenfelé! Jöttödre lombsátort von maga föl az erdő, szemérmesen takargatván szűzi meztelenségét. Dallal fogad erdőn a fülemle, mezőn a kék levegőben a pacsirta. Leveti szürke, kopott ruháját a rét, felveszi tavaszi kontósét, kihívve azt ezer és ezer virággal, csakhogy méltó legyen hozzád. A hegy-oral is, letéve téli kucsmáját, zöld erdőből koronát fon homlokára.

És te beleheld a világot virágillattal, melytől kéjes zsbongás fut keresztül emberen, állaton, fűn, fán, virágon; érzi minden, hogy él, vágyakozik alkotni, — teremteni minden, minden!

És lón a halálból feltámadás, a te isteni erők a sirokból életet fakasztott!

Hát az ifjú, hogyha egyszer sirba vényt, délceg alakjában újra feltámad-e? Ha a szerelme őszi hervadás ült, lesz-e annak újra kikeletét?

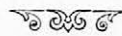
Ki tudná azt megmondani, mi van a csillagokon túl!

Tán elmulunk nyom nélkül, test és lélek megsemmisülnek, mint a kik rendeltetésöknek eleget tévén, a halálnál céljukat elérték!

Avagy nem semmisülünk meg, hanem folytatjuk tovább azt az életet, amit abba hagyunk, nem vetkőzve ki a földi lét szenyéből, sarából! Hazudjuk a tudást, áltatjuk egymást, csaljuk a világot, ámitjuk önmagunkat, — csak azért, mert annak hasznát látjuk, vagy abból kár háramlik a másokra. Kacérkodunk az érzelmekkel, mert ez a hiúságunkat táplálja. Vásárra visszük a szívünket, áruba adjuk a lelkünket, hogy elbolondítsuk a hiszékenyeket!

Vagy tán új életet kezdünk, szebbet, jobbat, boldogabbat! Melynek nem leszen árnya-búja, hanem örök-verőfényen mosolyogva, kacagva töltjük a létet. A hol csak szeretni tudunk, nem gyűlölni, — igaz lesz a lelkünk, igaz lesz a szívünk, — nem ismerjük a hazugságot, a képmutatást, — arcunk nem mutatja azt, amit szívünk-lelkünk megtagad, — szemünk nem hazudja a szerelmet, ha szívünk attól idegen, — s nem irigyeljük a mások boldogságát!...

Ki tudná azt megmondani, mi van a csillagokon túl!?

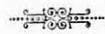

Borus ég...

Borus ég, télutó;
Igaz szív, szerelem;
Az a leány halt meg;
A kit én szerettem.

Nem érdekel semmi,
— Kinek sincs rám gondja —
Meghalok majd én is...
Ez a világ sorja.

Veronka Antal.

Epizód.

Irta: Fr. C. Winkler.

— Nemsokára vége lesz ez áldástalan háborúnak, Tom, mert lehetetlen, hogy a déliek tovább is ellenálljanak; a mi csapatunk mindennit győzelmet aratnak. Így beszélt a fiatal, fekete haju Römer Richard a nála valamivel idősebb bajtársához, Jenkins Tamashoz. Römer Richard erős, körülbelül tizen-nyolc éves fiatal ember volt.

— Igazad van, felelt Jenkins — én is azt hiszem, hogy nemsokára vége lesz az egész dolognak és ismét békében élhetünk.

— Öszintén szólva, már meguntam a dolgot és ha nem törődnek annyit az ügygel, a melyért fegyvert fogtunk, bizony megszöknék.

— Azt te nem fogod megtenni sohasem, mert tudom, hogy a hazaszereteten kívül más is ideláncol.

— Es mi volna ez? — kérdezte Römer, szemével jelentőségteljesen hunyorgatva. — Talán a becület vagy a fegyver iránt való szeretetet? Nem vagyok olyan hevülékeny, hogy egy darab vasba beleszeressek. Jenkins mosolygott.

— Tudom, de egy pár kék szembe beszeretsz, miként tudom. És a csók, amelyet e pár szem bajos tulajdonosa neked az elbűcsúzásnál adott, még most is, tizenkét hó múlva, arcodba kergeti a vért.

A fiatal ember pirulása volt a felelet e szavakra és bizonyította, hogy Jenkins igazat beszélt.

— Nem kell azért szégyélned magad, — kezdé ismét Jenkins — mert én is ismerem a kis Morris Mollyt és nincs is jobb és szebb leány, mint ő. Azt hiszed talán, hogy nem láttam, mikor elbúcsúztál tőle ott a fűzfa alatt?

— Édesanyámrá gondoltam, Tom, mikor az előbb beszéltem. Mily nagy volna bánata, ha betegen, összekeszeabolva vagy megölve jönnék haza.

— Otthon hagytuk mindnyájukat, kik bennünket szeretnek és most meg kell állnunk helyünket. Nekem is nehezemre esett feleségemet, gyermekemet otthagynom — mondotta Jenkins — és ha csesnék, csak a jó Isten volna segítségük és oltalmazójuk.

— De miért hagytad el szülőföldedet — Tom?

— Engedd meg, hogy inkább tőled kérdezzem meg ezt, mert hiszen te még a törvényes kort sem érted el.

— Igen, de neked van otthonod, családod, amelynek szüksége van fenntartóra, — szóval minden, ami megelégedteté és boldoggá tehet.

— Természetes; de van hazám is, a mely mindezt nekem lehetségessé teszi, — a szolgaság ördögét el kell végre pusztítani — bosszúért kiáltott elhullott testvéreink vére — a veszély ily nehéz óráiban nem vonakodhattam attól, hogy szolgálatomat felajánljam a hazának.

— Ugyanez okokból lettem én is katona.

— Es azért, hogy Morris Mollynak megmutassad, hogy nem vagy gyáva, — mondotta Jenkins nevetve, miáltal felvette fegyverét vállára és a szembenálló két ór felé ment.

Lent Georgiában, ott a hol a Tallaposeé folyó, miként a megebeztet kigyó vonul végig, allott a két katona. Bár nem voltak egykorúak, még is jó barátságban éltek egymással. Előttük folyt el a kis folyam, mögöttük pedig hegyek emelkedtek a magasba, a melyeket sűrű erdőségek borítottak. Maga a hely is elhagyatott volt, de elhagyatottságát csak emelte még a csendes éjszaka, a sötét felhők mozgó elbúvó hold és a fak leveleit halkán mozgató szél. Természetes volt tehát, hogy az otthon kedves jelenetei jutottak eszükbe és megemlékeztek azokról, kiket szerettek: a komoly férfiu feleségéről, gyermekéről, az ifjú pedig ósz anyjáról, és arról a kinek búcsúzáskor bevallotta szerelmét. Egész életken felelevenült előtte az utolsó pillanat. Mert csak egy pillanat volt az egész, amely alatt felhallatszott a mozdony éles füttyje, — egy meleg kézszerítés, mely többet beszélt minden szónál, egy csók — és ő elvált azokról, kiket szeretett, hogy résztvegyen a küzdelemben jogért — szabadságért!

Abrándjaiba elmerülve ment fel és alá a fiatal katona és nehéz szívvél elmerengett a jövőjén; — ekkor egy golyó repült el feje mellett és felhangzott a riadó jele.

Rögtön bajtársához sietett, hogy vele együtt visszavonuljon csapatához, de ekkor ismét durranás hallatszott és Jenkins össze-rogyott.

— Az istenért, megebeszültél? — kérdezte Richard és lejtette a fegyverét, hogy segítsen bajtársának.

— Igen, Dick — felelt Jenkins csendes hangon, amely elárulta, hogy nagy fájdalmi vannak, igen Dick, végem van.

— Kapaszkodj bele a nyakamba, elviszlek egy biztos helyre.

— Nem Dick, ez mind hiába való dolog, — hagyj engem itt meghalni. Vedd ezt és add feleségemnek, ha haza jössz. Gondolj gyermekeimre is. — Istenem! Feje hátrahanyatlott, alig tudott már beszélni.

— Tom, Tom, mit tegyek? — kiáltott kétségbeesetten hű bajtárs. — Hol talált a golyó? — Az Istenért, beszélj!

A halkokló még egyszerű felemelkedett és szívére mutatva, elhaló hangon mondotta: — Itt Dick, itt — gondolj gyermekeimre — üdvözlöm feleségemet! De — me nekülj, körülvetek — elvágta az út — a csapattól.

Feje ismét lehanyatlott és felesége és gyermeke most már hiába várhatták visszajöttét. Ismét egy szív volt, mely a szabadság szent ügyéért elveszett és a dél földjét megszentésitette.

A fiatal ember szíve összeszorult és könnyező szemekkel térdelt le a szegény halott mellé. Amig mindenünnen a fegyverek durranása hallatszott, kivette a pokrócot és egy utolsó csókkal érintve a halkokló elhalaványuló ajkait, befőtte vele. Ezután az erdő felé ment, hogy biztonságba hozza magát.

Szegény asszony, ki oly hamar lettel özvegygyé, ha láttad volna, mily gondosan és szeretetteljesen készítette el férjének utolsó pilhőnő agyát saját életének veszeljeztésével, bizonyára megáldottad volna e fiut.

És te viruló kékszemű leányka, ki csókra nyújtottad ajkaidat az elbúcsúzásnál, szíved bizonyára még hangosabban dobogna, ha látad volna nemes lelkének e szép vonását.

Annnyira hatott rá ez eset, hogy nem is vigyázott az útra, amelyen haladt. Mindinkább lejjebb hatolt az erdőbe, de végre mégis észrevette, hogy eltévedt. Megállt és hallgatódzott. Eszébe jutottak ismét azok, kik otthon várják őt: anyja, Molly.

Ekkor egy lövés dörögött el és csakhamar érezte a golyót vállában, erre pedig rögtön befuródott egy lánzása az oldalába.

— Istenem — anyam, Molly! — kiáltott fel és eszméletlenül lerogyott.

— Ismét eggyel kevesebb az éjszaki kutyák közül, — mondotta a gyilkos és fegyvert magához vette. Aldozatát jól eltalálta és így minék rajta a ruha. Lehúzta róla ruháját, csizmát és gyorsan eltűnt.

Talán észrevette, hogy nem egészen tiszta a levegő és megkaphatja a kötelet, amelyet megérdemelt volna. De éppen ez volt a szegény sebesült szerencséje.

Koran reggel volt.

— Ugy tünik fel előttem, mintha valakit nyögni hallottam volna, — mondotta az öreg benszüllött, ki a bokrokon átjűt és óvatosan körülnézett. Gyakorlott szeme csakhamar meglátta a földön fekvő katonát. Letérdelt és gondosan megvizsgálta. A sebesültnék szíve mar gyengén dobogott.

— Hala Istennek, hogy még idejökörán reá akadtam, — mondotta, de hiába keresett egy darabka vásznat, hogy vele a vért egy kissé lecsillapítsa, nem talált sehol semmit.

— Tolvajok, gazemberek, ellopták a szegénynek minden ruháját, mert azt hitték, hogy meghalt.

Nem messze tőle feküdt egy ócska ruha, a melynek belésével bekötötte Römer sebeit és vallaira vette a bágdyát tetest.

Az öreg benszüllött a rabszolgakereskedőktől jól megtanulta, hogyan kell a sebeket bekötözni és hatvanöt év óta már gyakran volt alkalmja, hogy sebesülteknék segítsen.

Kerülő útakon át elvitte kunyhóba.

— Honnan jössz, öreg? — kérdezte az öregtől egy óshajú anyóka, mikor az öreg belépett a kunyhóba, de csakhamar meghökökent, mikor látta a sebesültet vallain.

— Lincoln katonái közül találtam egyet az úton az erdőben; a szegény fiu még nem halt meg, majd utána nézünk, nem-e segíhetünk rajta, hiszen mi velünk harcolt.

— Fektesd le az ágyra Pompy, — mondotta az öreg anyóka és beleegyezőleg bolingtatótt fejével, mikor a fiatal ember sápadt arcát és vérző sebeit látta. Fektesd le az ágyra és hozz friss vizet, hogy utána nézünk és talán feleszmél.

Mialatt az öreg kiment a vizért, az öreg Dinah levette a sebekről a durva vásznat. Az ifjú teste fekete kezei alatt olyan volt, mint a márvány.

— Szegény fiu, szegény gyermek! — dörögött az öreg.

Gyermek, aki alig lehet idősebb, mint az én Dickem, kit Massa eladott. Vajjon hol lehet most szegény? talán meghalt, de talán él még és visszajön, ha Abe apó győz és szabadok leszünk. — Mit mondana szegény anyád, ha most itt látna téged. — De nem fogod hiányát érezni, én foglalom el helyét, ápolni foglak, mintha az én Dickem volnál.

— Holla, Pompy, te lusta fráter, nem mozgatod gyorsabban labaidat?

— Itt a víz. Olyan hideg, mint a jég — szólt az öreg, miután visszajött.

— Sokáig tartott, míg visszajöttél; az ember azt hitte volna, hogy Camerolibe mentél. Jöjj ide. Azt hiszem, hogy a szerencsétlen fiu karjában van még a golyó. Nézz utána, hogy kivegyed.

Ha nem is valami nagy ügyességgel, de mégis jóakarattal hozzálatott az öreg az operációhoz és sikerült is a golyót megtalálnia. Erre Dinah anyóka balzsamot rakott a sebekre és gondosan bekötötte. Ezután a kendőket mozgositotta és ráarkta az eszméletlenül fekvő ifju fejére, megdörzsölte lábait, térdeit durva kefékkel. — Nagy volt az öregek öröme, mikor Richard felütötte szemeit.

— Pokoli láza volt, mikor feleszmélt, mondotta Pompy, mikor a két öreg, akik a földön aludtak, felébredt.

— Szegény gyermek, szegény gyermek! — mondogatta az öreg Dinah, miközben fekete arcán könnyek gurultak alá. — Menj öreg és hozz egy kis forgácsot, hogy theát főzök a szegény betegnek.

A ház úrnője, t. i. az öreg Dinah nem túrt ellenmondást, de az öreg Pompeius még nehezebb munkára is vállalkozott volna, csak-hogy szegény védenéket megmentse.

Sokáig lebegett az ifjú élet és halál között, de a jó benszüllött elkövetek mindent, csak-hogy megmentésék. Ok maguk is szegények voltak, de a mi volt, azt szívesen adták.

Miután a szolgaság alól felszabadították a feketebőrűeket, megindult a tömeges vándorlás észak felé. Az öregek nem tudták rónkonaikat követni, mindazonáltal mégis elvándoroltak a Tallaposeé folyóig, mert azt hitték, hogy itt biztonságban lesznek a harcok kegyetlenségei elől. Itt is láthattak, hogy ók már nem allatok többé, hanem szabad emberek. Most már valamivel jobban élhetek volna, de a beteg kezdett fellábadni és étvágya folyton nőtt úgy, hogy alig tudták kielégíteni. Tyukjaik és egyéb élelmi szereik napról-napra fogytak úgy, hogy az öreg végre kénytelen volt koldulni, csak hogy a szegény katonának valami ennivalót adhasson. Mindezeket tették a nélkül, hogy jutalmat remélhettek volna valaha. A beteg sebei lassankint gyógyulni kezdtek és Richard nem akart többé a kunyhóban maradni. De az öregek nem akarták ereszteni, hogy ismét a veszélyeknek kitegyék.

— Tudom jól, — mondotta Dinah anyóka — tudom jól, hogy várakozik anyád read és vágyódol a kékszemű leány után, de itt kell maradnod, míg Lincoln katonái ismét a közelbe jönnek.

— De Dinah anyóka, majd azt hiszik, hogy szőkevény vagyok, azután az anyám és ő...

— Nem tesz semmit, gyermekem, majd annál jobban örülnek, ha hazajössz.

— Csak légy egészen nyugodt, nem azért mentettünk meg, hogy jutalmat vagy fizetést kapjunk érte. En és öregem apoltunk, hogy visszafizessük a ti fáradaimaitokat, a melyeket ti a mi népünk szabadságáért el-türtök. Ha azonban egykor látsz egy öreg feketebőrűt, kinek nincs kenyeré és nem tudja, hová hajtsa le nyugalomra fejét, segíts rajta és megfizetted a mi fáradságunkat.

Végre győzött Shermann tabornok és az általános öröm zaja elhallatszott a kunyhóig is. Nehezen búcsúztak el az öregek Richardtól, akit annyira megszerettek. Sirtak és az öreg Pompy még elkísérte, a meny nyire csak öreg lábai engedték.

Römer Richard csakhamar otthon volt, hol nehéz szívvél várt reá anyja és a kék szemű Molly. Nem is tartott soká és Richard feleségül vette Mollyt. Az esküvőnél ott volt a két öreg benszüllött is, Pompy és Dinah.

— Aldjon meg az Isten és adjon szerencsét, mert megérdemled, — mondotta az öreg Dinah.

